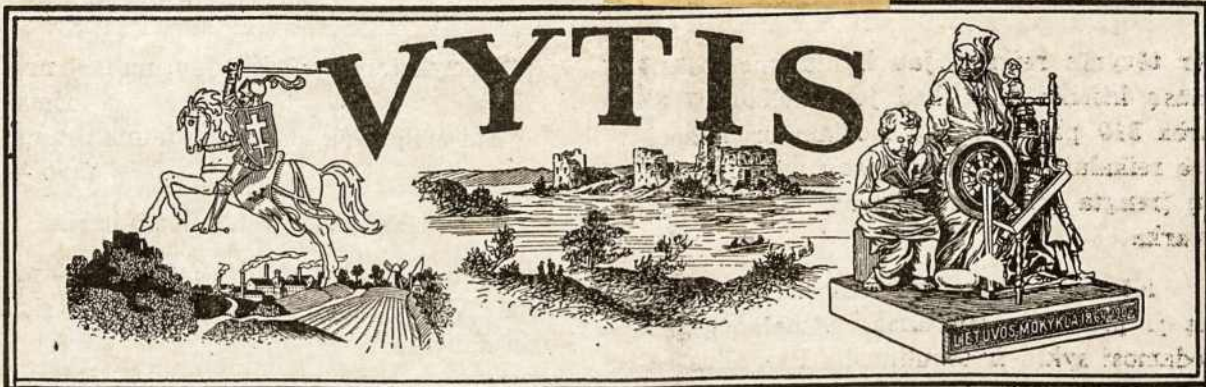


news 91 72

Kun. Pr. Juškaitis,  
40 York Str.



Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas III

Gegužio-May 15 d., 1921 m.

No. 6 (100)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.  
Under Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917,  
authorized on Apr. 12, 1921".

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October  
6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order  
of the President, A. S. Burlinson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS  
VYČIAI (Knights of Lithuania).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications  
must be addressed:

"VYTIS"  
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.  
Telephone Yards 6062

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis  
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"  
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.  
Telephone Yards 6062

### IR MANO ŽODIS SPAUSTUVĖS REIKALĖ.



IŲ metų balandžio mėn. mūsų organo "Vyčio" numery tilpo įžanginis straipsnis antgalviu "Nuosavos spaustuvės reikalu" Jame gražiai ir nuosekliai buvo išdėta, delko Vyčiams reikia spaustuvės ir kaip galime ją įsigyti.

Visi mes, Vyčiai-ės, skaitėme tą straipsnį ir visi, be abejonės, su juo sutikome bei pritarėme, nes nebuvo matyti priešingų nuomonių. O juk tylėjimas — ženklas sutikimo. Antra, kaip-gi nesutikti, nepritari, kad tas reikalas jau ne naujas: jis keletą kartų buvo Seimuose atkartotas ir užgirtas. Aš noriu čia tiksliai konstatuoti faktą, kad mėnuo jau praėjo nuo paskelbimo, kad spaustuvę turėsime, jei mes, Vyčiai-ės, suskolinšim \$10,000, o nė viena kuopa, nė narys ne tik kad nepadarė pradžios, bet nė neatsiliepė, sakytum lig nieko nežiną. Tylime...

Vyčiai-ės! Ar-gi jau persidirbom ir pavargom?



Ar tėvynės reikalai jau ligi dugno išsėmė mūsų kišenes taip, kad jose neliko nė \$5 arba \$10 paskolinti gyviausiam organizacijos reikalui: įsteigimui spaustuvės, kur būtų įrengta pastovus Centras, užvesta gera tvarka.

Nė viena organizacija nesitenkina tuo, ką ji pradžioje susikuria. Augdama, plėtodamosi sykiu ir tobulinasi. Pamačius savy trukumus, kurie kliudo jai siekti pasibrėžto tikslo, tuojau pasistengia juos pašalinti. Ir kur tik žvelgsime, niekur nematysime, kad būtų priešingai.

Mūsų organizacija jau priaugo prie to, kad ji negali daugiau augti, sėkmingai plėtotis neturėdama pastovaus Centro; samdytame kampe negali iššaukti savy visas glūdančias jėgas, jas išstbulinti ir aikštėn iškelti neturėdama savo vietos, įrankių ir visų patogumų. Taigi, ar žinome tą? Jei žinome, tat ko laukiame? Seimo? Ir Devintas Seimas užgirs tą patį, ką nutarė Ketvirtas Seimas, ką užgyrė Septintas ir Aštuntas. Ne, laukti nėra ko. Jau gana laukėme. Jei pernai būtume pasėję, šiuosmet rinkę naudą.

Va, kaž-kas ir pakuždėjo ausin: blogi laikai — nedarbas, ūpo nėra. Ūpo nėra — jaunime, tuo labiau Vyčiuose, — kuomet tėvynėj pavasaris; kuomet mūsų draugai Lietuvoje vienoje rankoje kardą laikydami, kitoje plunksną valo šalį nuo "kultūros", pamynusios mūs tautos garbę, o žmonėms davusios politinį jungą ir sukurtame gyvenime viską naujina tautine spalva ir Kristaus mokslu. Ar tokiu metu neturėti ūpo?!

Nedarbas. Bet jei mes pažūrėsime, kiek tuo nedarbo metu išleidžiama pinigų visokiems žibučiams, be kurių lengva apsieiti, tai visai ką kitą pamatysime.

Tat, Vyčiai-ės, nelaukime ilgiau! Suglausime pečius — darban! Įsigiję pastovų Centrą daug sielų sušildysim, kurios šiandie šaltos, daugeliui parodysim kelią laimėn ir gerbuvin, kurie šiandie eina šuntakiais. O jei kada ir būsime pailsę, atminsim V. Kudirkos žodžius:

"O jeigu pailsi sunkiam darbe savo

"Ir, nykstant spėkoms jau, nuliūsi, nerimsi,

"Tai žvilgterėk ant darbo jaunų draugų tavo —

"Vienoj akimirkoj išnaujo atgimsi."

Sykiu su šiuomi siunčiu čekį \$10 — paskolos "Vyčio" spaustuvei. Reikės — skolinasi daugiau.

J. R.

## Ar Nereiktų "Vyčiui" Daugiau Įvairumo!

Neapsiriksiu pasakęs, kad didžiama L. Vyčių organizacijos narių yra čia gimęs ir augęs jaunimas. Užaugęs kitokiose apylostose jis labai daug kuomi skiriasi nuo ateivių: daugiau tikės prie žaidimų, "baikų", dolieriuko ir skaitymo. Niekas negali smerkti tų jaunimo pobūdžių. O palinkimas prie skaitymo, tikrai yra graži ypatybė.

Dabartinė gentkartė, manau, per daug išsiblaškiusi, nervuota; į gyvenimą žiūri paviršutiniai, todėl nelabai mėgsta rimtumą. Tad ir knygas skaitoma ne tik kad apsišvietus ir išsilavinus, bet kad smagiai praleidus laiką. Žinoma, ir mokslškuose rašiniuose žmogus randa naudingų pasismaginimų. Bet prie to tik laipsniškai galima prieti. Iš pradžių jaunimui daugiau reikia lengvų pasiskaitymų — pasakaičių. Rimtieji rašiniai jiems yra nuobodūs, sausi. Jų ir neskaito.

Norėdamas patirti, kaip daug čia augusio jaunimo skaito "Vyti", teiravausi jų tarpe ir, galiu sakyti, kad aštuonias-dešimtas nuošimtis prisipažino peržiūrį paveikslus ir perskaitą savo kolionijos korespondencijas.

Kurie visai neskaito, reikia juos skatinti, vilioti; kurie skaito angliškai — stengtis per "Vyti" patraukti jų dėmesį prie lietuvių rašybos. Tuomet lietuvių dvasia ir norai jiems nebus svetimi. Kudikystėje tėvų ar seserų-mokytojų įkvėpta dvasia neišnyks taip lengvai, kaip dabar, bet išlaikydami lietuvių žymes, nevienas paaukos savo gabumus ant tėvynės, Lietuvos, aukuro.



Man rodos, kad savo pasiuntinystėje mes daug laimėsime pajvairindami "Vyty". Šiandie jis perdaug rimtas, jaunesiems nesuvirškinamas, tarnaujas vien tiems, kurie yra prasilavinę. Pavyzdžiui, įvesdami skyrius, padarytume "Vyty" tikru židiniu visiems nariams.

Mano nuomone "Vyty" turėtų rasti daug-maž šie skyriai:

Pasaulinės apžvalgos skyrius, ypač kas paliečia Lietuvą. Jį turėtų užpildyti redakcija. Tam skyriui užtektų dviejų puslapių.

Į antrą skyrių galėtų tilpti beletristika, poezija ir šiaip rimtieji straipsniai.

Trečiam skyriuje turėtų tilpti apie sportus-žaidimus, juokeliai ir šiaip margumynai, tinkanti jaunimui.

Jaunamečių skyrius.

Bibliografija ir Kritika.

Pagalios žinios ir pranešimai.

Tokiame laikrašty kiekvienas rastų sau mėgiamų pasiskaitymų, pamylėtų "Vyty" ir organizaciją.

Tad, mylintieji jaunimą ir įdomaujantieji jų reikalais turėtų pagalvoti, ar nereikia "Vyty" turiniu pajvairinti?

*Pajūris.*

*Žilvitis.*

## Kartybių Taurė.

Tyli, slaptingoji naktis,  
Giliai įmigus prigimtis.  
Klausyk: tai žodžiai girdis,  
Kaip žvaigždė kalbas su žvaigžde.

Padangę puošia žiburiai,  
Ten mėnuo ritasi tyliai  
Gerai jam žinomais keliais,  
Bučiuodams žemę spinduliais.

Kodėl man liūdna, nejauku,  
Sieloj tap tuščia ir klaiku.  
Lyg laukiu ko?  
Gailiuosi ir delko?..

\* \* \*

Jau nelaukiu iš gyvenimo nieko,  
Ir negaila man to, kas praėjo,  
Kas taip širdį guodė, sužavėjo.  
Jau nesugrįž tas, kas nuėjo.

Prigėso akys ašarotos,  
Pavargo rankos prarymotos.  
Veltui prisimena širdis,  
Bet nesugrįž jau praeitis.

O, buvo laikas, nesenai  
Galvoje tvėrėsi vaizdai;  
Ir daug žadėjusi jaunystė,  
Šiandie jau pradėjo vysti.

Norėtusi užmiršt ir užmigti,  
Tiktai ne tuom šaltu kapų miegu...  
Norėtusi užmigti tokiu miegu:

Kad alkstančią dvasią pasotint galėčiau,  
Kad dainą liuosybės sapne nors girdėčiau  
Tėvynės dainą man dainuotų,  
Ji suraminimą priduočiau.  
Gal širdis nurimtų, negeltų krūtinė,  
Ir tuomet paėmęs lyrą sidabrinę  
Iš jausmų gyvųjų supinčia dainužę,  
Bet aplink tik vėjai nesiliauja užę —  
Ir virkdina širdį ir šaldo krūtinę.

\* \* \*

O tén, girdi, balsai liūdni,  
Tai rauda tremiami vaikai.

Jie šaukiasi pagalbos, bet kas juos supras?  
Ar tie, kurie išplėšė jiems laisvę-tėvynę?  
Ir sielvartų kryžiais prislėgė krūtinę  
O ne! Pas juos širdies jausmai numirę!  
Dirksningai iškėlę rankas,  
Augščiausiai jie siunčia maldas..

Ramina juos dangus.

O šėldamas vėjas, kad rita bangas.  
Jos šokdamos skečia sparnus.  
Kada prablaivės aptemęs dangus,  
Ir atsisuks vėjas ramus, palankus.  
Paliaus šėlti bangos ir jūrės atslugs,  
Kada priplauks laimės krantus?  
O vienok išauš kada nors diena,  
Ir plauks iš krūtinių liuosybės daina.  
Sudrebės išgirdę, kurie prakaitu mintą...  
Kaip slepias apuokai, kad rytas prašvinta,



Bet Judo darbaiš jie nepasislėps,  
 Nenutrins padarytos dėmės.  
 Tas kraujas pralietas artojo sūnaus,  
 Užmokesties kada nors pareikalūs.  
 Kas būdelio rolę vaidint pamėginō,  
 Tas neišsisuks tautos prakeikimo.  
 Ir veltui ašaroms blakstienas mazoatų.  
 Veltui ir krūtinē sugelta vaitotų.  
 Jau nepataisys klaidos.

\* \* \*

Kas kruviną šokį tėvynės laukuos  
 Surengē ir Marsui sudėjo aukas,  
 Aplink drēko dirvos nuo rasos,  
 Tai kraujas ir prakaitas varvėjo gausus.  
 Dar vienas lašas ir taurē sklidina  
 Kartybių... Išgersim... Laisva Lietuva!  
 Ir ta taurē bus paskutinē,  
 Laisvai atsikvėps artojo krūtinē,  
 O žemē krauju ir prakaitu aplieta,  
 Sutraukys priespaudos grandinę kietą  
 Liuosybēs imną užgiedos!

Žilvitis.

## Sonetas.

Jau nieko pasauly netrokštu... tiktai,  
 Kad tavo matyčia žydriąsias akis;  
 Prie savo krūtinės priglaudęs karštai  
 Bučiuočiau tau veidą... Nurimtų širdis.

Baisu prisiminti!.. Gal tavo širdis  
 Savy karštos meilės del manęs neras?  
 Ir grauž man krūtinę nuodinga angis,  
 Kančių jos o niekas, niekas nesupras.

Savy užsidaręs užbaigsiu dienas  
 Gyvenimo pilko... Tuomet gal supras  
 Mane ir tie žmonės, kada aplankys

Supiltą jau kapą, ant jo išskaitys:  
 "Čia ilsis poėta po žemės vargų.  
 Nutilo jo lyra, neišduod' garsų".



## LIETUVOS DAINŲ AIDAI ITALIJOJE.

Pavedu A. Aleksini.

Blaivosi žalsvai-mėlyna Italijos padangė ankstybo pavasario šypsenos metu. Erdvės ramaus ilgėsio pilnos laukia kaitresnių šaulutės spindulių, kurie skaidriuoju žalumynu papuoš tuojaus priplaktą žemyn žolelę... Įsispraudęs alyvų keran paukštytis linksmiau plasnoja sparneliais, negu prieš mėnesį-kitą... Žvaigždučių milijonai mirksi briliantinėmis akutėmis dangaus skliautuose... Visa prigimtis dvelkia pavasario rytu!..

Linksma širdžiai, kai po audrų-vėtrų škausmai krūtinėje apmiršta, kai akyse sužvilga perlinė džiaugsmo ašarėlė. Gyvenimas žmogaus juk taip turtingas, kad nekuomet nesutelksi visų jojo stygų taip tampa ir lygiai, kaip kad suderinama muzikos akordai... "Ir juokias, ir verkia — vis tos pačios akys", sako mums priežodis, ir, ištikrųjų, taip esti, kai nuosekliai pradedi gyvenimo įvykius sekti. Berybiai turtinga žmogaus siela!..

Imkime štai kad ir lietuvių būvį Italijoje trumpame laiko tarpe išsivysčiusį, žiūrėk, kiek mes ir čia rasime tokių akių, ką "juokias ir verkia"...

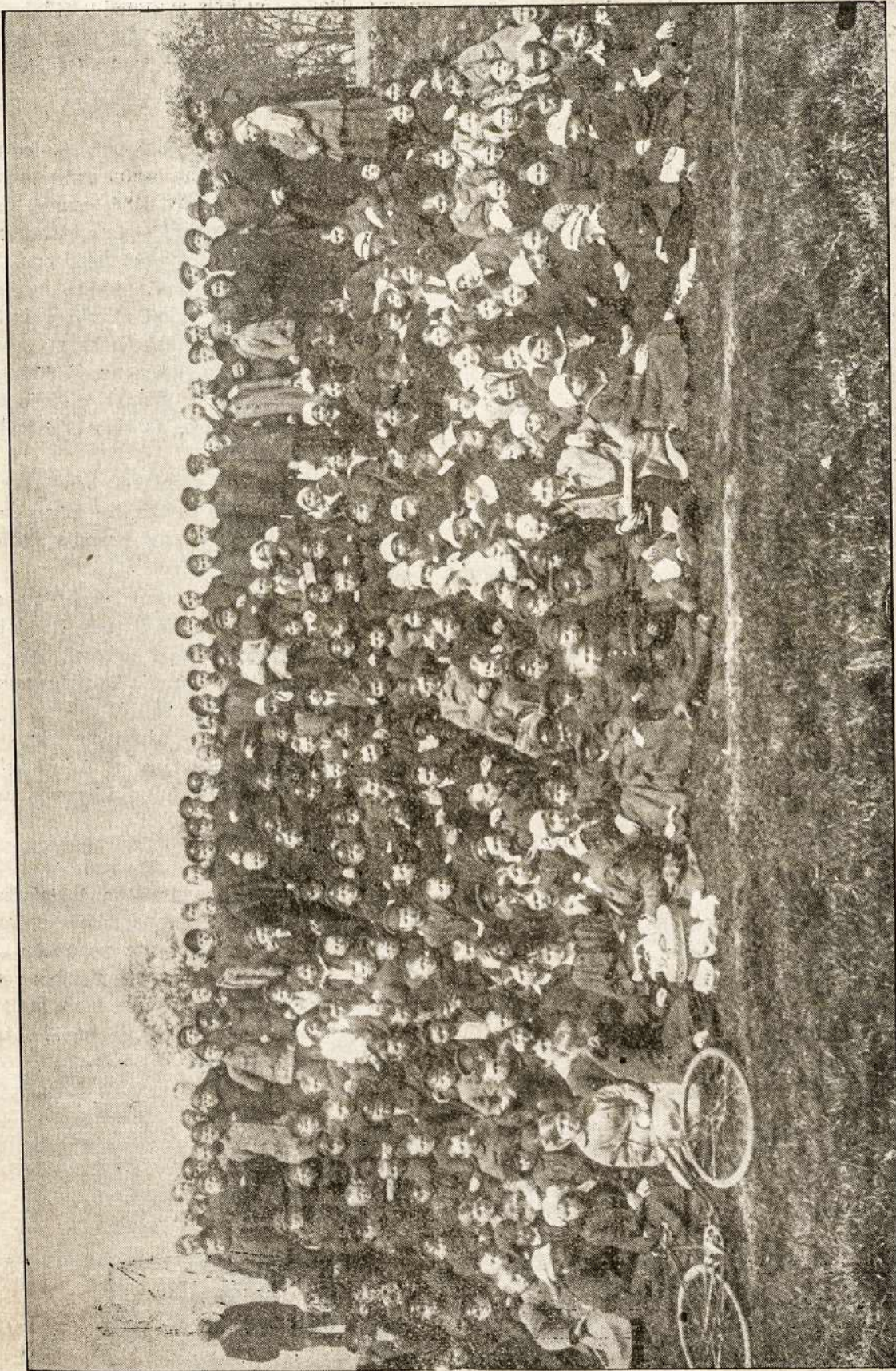
Prieš septynis metus Roma tik vienu lietuviu tesigrozėjo, o dabar jau mes turime jų net kelioliką.

Lietuvos Vyriausybė nuo 1919 m. rudens laiko savo atstovą Vatikanui; vasary šių metų atvyko mūsų atstovas Kvirinalui; renkasi ir pasauliečių — studentų būrelis, kurs Lietuvai daug žada ir pasiryžęs duoti dailės srity.

Pusmetis jau laiko prabėgo, kaip Romoj sustojo p. J. Kudirka, šandie jau sulaukėm čia ir Antano Sodeikos; vienas ir kitas žinomi Amerikos lietuvių visuomenei. Be jų čia yra atvykusi operos studijuoti ir p-lė Verutė Podinaitė iš Lietuvos; laukiam dar mūsų operos žiedelio Kipro Petrausko ir kitų.

Bet man čia ne tiek buvo svarbu parodyti augančio Romoj lietuvių būrelio skaitlinę, kiek konstantuoti faktą, kad gražioji Lietuvos padangė įstengė sužavėti ne vieną kilnią, dailės ieškančią, sielą, bet kad





Mariampolės valstybinė Rygiškių Jono gimnazija.



jos visos veržiasi į platųjį pasaulį dailės aureole pasipuošti, skaidresnio rytojaus Lietuvai susilaukus.

Tiesa, tik-ką minėti asmenys ne džiaugtis Italijos gamta atvykę, bet mes jais tai jau džiaugiamės, kuomet iš keleto jaunų krūtinų, gyvybės ugnies kupinų, nugirstame išsiveržusius Lietuvos dainų posmus... Skrieja tada mintys, dvasia išbunda svetimoj šaly, ir tik norisi "verkti ir juoktis, juoktis ir verkti"...

Gal klausi kodėl, jei savo tėvynės būsi nepažinęs, ar svetimųjų jūrosna paskendęs, bet, jeigu ir Tavo krūtinėje žiburėlis tėvynės meilės neužgęso, suprasi ir tai, kodėl pats verkdavai, verkci ir verksi, malonius, savus melodijų garsus širdžia išgirdęs.

Lietuvis ne tik sau dainuoja, bet ir kitus moka daina sužavėti, nors ir tokioje šalyje, kur, rodos, dainų garsai gimė ir išbujojo, kaip Italijoje. Mūsų jaunučiai dailės garbintojai Romoj rengia italams koncertą, kad davus progos save pažinti ir su Lietuvos kūrniais Italijos muzikus giminytėn suvesti.

Ar bus, sakot, pasisekimo?!.. Daugiau negu pasisekimas jųjų laukia, nes kiek svetimtaučių yra girdėję Italijoje A. Aleksio parašytąjį veikalą "Meilė", jau tiek mes turime šiaudie Lietuvos dailės mylėtojų. "Mes grįšim ten", "Skambančios stygos", "Tėvynės meilė nemari", "Kur bakūzė samanta" tai vis mažyčiai perlai mūsų dailėje, kuriuos, kai sudedi krūvon, arba pavieniui išskirstai, tai nors ir dėk į Verdi veikalų vinjetkas. Tokių melodijų, kaip kad A. Aleksio "Meilėje" nerasi italų kompozicijoje, kadangi čia matai be malonučio dailės skonio ir lietuvio mylinčio sielą.

Muzikas gal mokėtų pasidžiaugti tuo veikalu, taikindamas atatinamus muzikos sankcijai terminus, o mes džiaugiamės taip, kaip ir melodijos garsu prieiname prie širdies stygų... Sakau, taip, kad drauge "verki ir juokies, ir verki"...

"Kas trokšta išgirsti nakties tylumoje, Lakštingalos giesmę." tegul klausosi dešimtį, šimtą sykių "Meilės" garsus, tas juos išgirs visoje prasmėje Šimučio žodžių;

supras dvasią, nuskris svajonėlių keliais Aleksoto tarpkalnuosna, kur tos lakštingalos gieda, žiūrėdamos nakties tylumoje į Nemuno veidužį...

\* \* \*

Mes nieko nenorime daugiau, tik teduoda mums mūsų Aleksiai tokių pažibų dailės aukurui papuošti, ir tikri esame kad "Lietuvos Tulpių Rūmai"\*) jais džiaugsis visados, nes "Meilė" nekuomet nepasens.

Kai mes čia klausomės, kokia ugnimi ir tembru mūsų dainininkai Romoj dainuoja tas dainas, kai "Skambančiose stygose" p. Sodeikos išplaukia galingas baritonas, kai Kudirka ima jam lig pritarti giedriu tenoru, tai niekai ir operos ir visos Neapoliečių skambios dainelės.

— O kodėl?.. Nu-gi aišku: nes tai juk mūsų dainos, tai mūsų turtas, tai mūsų tautos papuošalas ir garbė, kuri skamba dainos garsume.

Išvados aiškios savaimi vystydamosi, mus verste verčia tik prašyti tuos, ką daile pamylėjo: dainuokit mus į amžius, nes ir jūsų siela mums taip brangi, kaip Lietuvos garbė ir josios vardas pasauly!

Žinome, jaučiame, laukiame ir tikimės, kad "Meilės" autorius, p. A. Aleksis, dar nevieną deimantėlį įpins Lietuvos aukurui pagražinti.

\* \* \*

Kai nakties miglos pradeda skirstytis; kai vyturys iškyla padangėsna aušrinei čiulbėdamas; kai dangus rytuose parausta — nušvinta, — mes girdime paslaptinius melodijos ir žodžių atgarsus, keliančius iš miego gamtos gyvybę: "... tai meilė... tai meilė!..

P. M—lis.

Roma, kovo 1 d., 1921 m.

\*) Lietuvos operos vardas.





Ibis.

# KUNIGAS.

(Mūsų gadynės vaizdeliai)

(Taša iš 5(99)) No.)

## V KURSAS.

### Šventimai.

Kada seminarijos auklėtiniai jau buvo atsėdėję dviejų dienų rekolekcijas, pavakariop jau buvo žinomas tų klierikų sąrašas, kuriems bus duodami pirmieji šventimai, arba taip vadinamieji — "quattor minores".

Kadangi tuos šventimus bažnyčios apeigomis teikiama tik tiems, kurie jau turėdavo tonsuras, tai sąrašas bepakartodavo tų pačių vardus.

Nors mūsų laikais mažieji šventimai (quattor minores) jau nebeturi tos reikšmės, kaip kad pirmaisiais krikščionystės amžiais, bet tas paprotys ir dabar užlaikomas.

Trumpai galima būtų tik tiek tepasakyti, kad mažesnieji šventimai suteikdavo klierikams pilną teisę įeiti bažnytinės hierarkijos sąstatan, paliekant teisę joje pasilikti arba pasitraukti.

Paprastai tie šventimai esti teikiami tą pačią dieną visi keturi: ostarius, lektor, exorcista ir akolytus.

Tiesa, kaip visur, taip ir čia yra apeigos, bet jų turinys nedaro net tokio įspūdžio, kaip kad priimant tonsuras, todėl plačiai apie juos ir nemanome kalbėti.

Bet grįžkime prie subdiakonato.

Paskelbus sąrašą klierikų, kuriems buvo teikiami mažieji šventimai, jau niekam nebuvo paslaptimi, kuriems bus duodamas subdiakonatas, nes ir jų pavardės buvo pažymėtos.

Seminarijos priimtu papročiu pavakariop, šventinant baigusius teologijos mokslus į kunigus, perėjusiems į paskutinį teologijos kursą, duodavo kai kuriems subdiakonato ir diakonato šventimus.

Po užgavėnių tad subdiakonus pakeldavo į diakonato laipsnį, o jų vieton pašventindavo kitus subdiakonais.

Tai daroma, gal, ne tiek dėl kokių privilegijų, kiek praktikos dėlei, kad visuomet, ypač per Velykines apeigas, būtų pilnas skaičius sakristų ceremonialui.

Žinoma, kad pirmoj eilėj duodavo tiems šventimus, kurie skaitėsi daugiau "nusistovėję"...

— Kaip-tai reiktų suprasti žodį "nusistovėję"!?.

— Žiūrint pasauliečio akiniais, turėtų būti nusistovėję visi be išimties, gi ypač tie, kurie jau paskutinius metus studijuoja teologiją, nors... pasirodo priešingai.

Mūsų kantrus skaitytojas, jeigu šiuos vaizdelius yra skaitęs literato siela, galėjo pastebėti aiškiai, kad Joniukas labai neaiškus, lig negyvas tipas, neįdomus, tylūs, savy užsivožęs... Žodžiu, kaž-ko jame trūksta.

— Jeigu taip manė skaitytojas, tai mums belieka pasakyti "ačiū", nes suprato mintį pilnoje prasmėje.

Žinoma, aišku... juk daug kas vakacijoms važiuoja namo, pas tėvus; daugumai susopsta širdelę, kada priseina grįžti mokyklon, tarnybon ir tt., todėl nieko stebėtino, kad kartais visokie palyginimai galvoje susimezga, kaip kad ir Joneliui nė šis-nėtas...

Taip tai tankiai gyvenime atsitinka, kad dainius žiemos pūgas ir vėjo staugimus palangėje sulygina prie raganos vestuvių, bei devyngalvio laidotuvių. Kažin' kodėl taip daro, bet pasirodo todėl, kad taip jaučiama, kad tokios aplinkybės aplinkui...

Primenant gerai, koku išsilavinimu pastojama seminarijosna; turint priešais taip didelę mokslo programą, nekalbant apie pridėklus įvairiai-įvairiausių praktikų (exercitiones spirituales); matant aiškiausia, kaip menkose sąlygose reikdavo pakęst gyvenimą internatuose, sunku daug nuo tų žmonių ir reikalauti, kad tik mes jau išdrįstume taip išsireikšti.



Rodos, reikėtų daugiau parodyti jiems širdies, negu aklių, nebylių statuto paragrafų, bet... juk mes su skaitytojumi jau esam maže, kiek ir kuriuo tikslu buvo išrodyta Joniukui meilumo pirmose vakacijose. Ką jau veiksi, gal taip ir reikia, gal...

\* \* \*

Sužinojė, kam reikia rekolekcijas penkioms dienoms pratesti, susirūpino visi seminarijos auklėtiniai. Tiesa, kadangi rekolekcijos dar buvo neužbaigtos, negalėjo niekas diskusijų griebtis — kas ims šventimus, kas ne; kas bus ateity geru kunigu, kas... taip sau kunigėliu, bet žymu buvo iš akių ir veidų, kad subdiakonato kandidatai niekam nebe paslaptis.

Prabėgo beregint paskutinė rekolekcijų diena; sekančios dienos rytą atvyko Vyskupas suteikti tonsuratams mažuosius šventimus, kurie pasirodė net nuobodžiais išorine forma, o kiti net šypsterėdavo, kuomet pradėdavo skambinti ostorii. Žingeidu, tiesa, tik tam pamatyti, kas nekuomet nematęs tu apeigų, bet sykį mačiusio nepriprašysi.

Kuomet minoritai sugrižo iš koplyčios valgomajam, dauguma draugų jau vien ir tekalbėjo apie rekolektantus, bei tuos, kurie rengėsi prie subdiakonato.

Būtų tai, rods, patekę į vandeniu varomą malūną: aplink tą patį dalyką, ir apie tuos pačius žmones ir tebuvo kalbama devynias-dešimts devintą sykį nuo pradžios. Nemint kam lenkai ir sako: "Kas kunigas ir kepurė kita, o kas prabaščius — tai antras popežius"...

Kuriems rekolekcijos buvo jau baigtos, jie rengėsi prie pamokų, todėl lig pavakario ėjems jau įgriso malti į miltus mūsų kandidatus prie šventimų. Ataušo kiek.

Rytojaus sulaukę, rinkosi į auditorijas pamokoms. Kad išvengus "komplimentų", reikėjo galvoti apie tai, kaip geriau supratus bei išmokus pamokas, o kas rekolekcijas sėdi — tesėdie: kam čia perdaug rūpintis, arba ka čia patarsi kitam.

Tokiomis ir panašiomis mintimis kupini jaunesnieji klierikai palengvėl pradėjo užminšti užgavėnės, rekolekcijas, minoritų šventimus ir subdiakonato kandidatus.

Taip galima buvo tik manyti, nors ištikrųjų dalykai vystėsi netaip lengvai.

Tuo pačiu metu, kada auditorijoje dėstoma buvo paskutinės prieš pietus pamokos detalės, pasigirdo neaiškus ūrmas. Valandėlei net profesorius nutylo, bet tylomis paslėpė savo nuostabą; klierikai-gi, buvusieji auditorijoje per pamoką, kitaip suprato požeminį balsų ūrmą: "Tai, mat, subdiakonatai mūsų kalba breviorių koplyčioje", pasakė pašnibždomis Jonas Stasiui, Stasys — Kaziui, Kazys — Jurgiui..., taip ir nušnibždėjo per auditoriją; "kokie jie nabagučiai!", buvo bemanas tęsti savo pastabas Jonas, bet profesorius kiek paspaudė savo balsą, ir visų akys sužiuro katedros pusėn, — aptylo auditorijoj šnibždėjimas.

Kada klierikai ramiai sau šnekučiavosi, juokaudami po sodo alėjas iš seminarijos prokuratoriaus ekonomijos, kurios delei jis išparduodavo perkupčiams visas geresnes daržoves, o klierikams "drukavojo testamentą" burokais ir burokais., — subdiakonai pietavo vieni valgomajam.

Trijose be bertainio skirstėsi po rekreacijos kožnas sau, o rekolektantai rinkosi koplyčion medituoti...

(Bus daugiau).

— o —

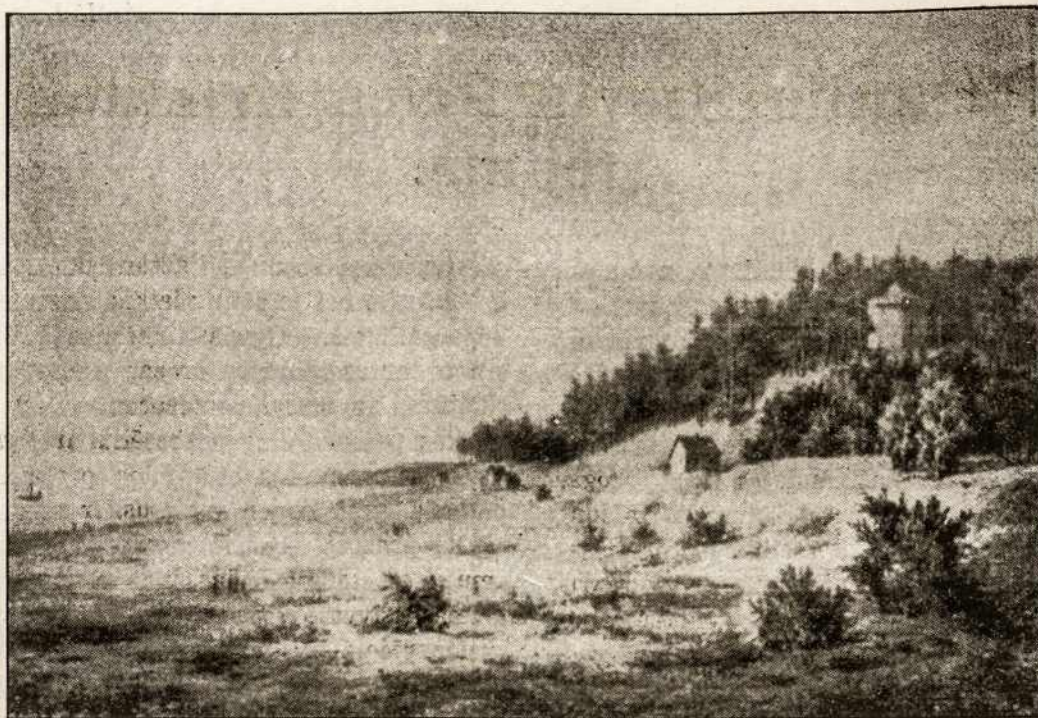
## VALIO LIETUVOS VYČIŲ CHICAGOS APSKRITYS.

Duodant spaustuvėn šį "Vyčio" numerį, gauname pranešimą, kad gegužės 8 d. McKinley parko salėje Lietuvos Vyčių Chi. Apsk. atstovų suvažiavime vienbalsiai liko priimta sekanti rezolucija: L. Vyčių Chicagos Apskričio atstovų suvažiavimas įsteigimui "Vyčio" spaustuvės ligi birželio 15 d. š. m., sukelia paskolos \$3,550.00, t.y. daugiau negu trečdalį visos sumos..

Valio L. Vyčių Chicagos Apskritys!

Kuri kuopa ar Apskritys bus sekanti su paskola?





Palanga (Birutės kalnas).

Ant marių krašto Palangos miestely  
Kur gyven mūsų broliai Žemaitėliai  
Yr augštas kalnas Birūtė vadintas  
Žalioms pušelėms viršui apsodintas.

Šių metų kovo 31 d. Palanga su visu pajūriu sykiu ir istoriniu žvilgsniu brangių mums Birutės kalnu, kuris mūsų dainose gražiai apdainuotas perėjo Lietuvos Valstybės žinion.

“Eltos” pranešimu, 12 val. mūsų Valdžios atstovai ir kariuomenės dalis atvyko prie sienos ties triumfaliais vartais, kur ją sutiko sienų komisijos atstovas Yčas su armijos vadu gen. Žukausku ir kitais Vyriausybės atstovais, įteikdamas vėliavą ir pasakydamas prakalbą. Dalis kariuomenės peržengė sieną su dainomis ir muzika. Vyriausybė ir atstovai ėjo tarp žaliuynų ir girlandų. Bažnyčioje įvyko

trumpos pamaldos. Paskui visi nuvyko ant Birutės kalno. Po pamaldų kopytėlėje prasidėjo sveikinimų kalbos. Kalbėjo St. Seimo atstov. Staugaitis, V. R. Min. Skipytis, Sienos Kom. narys A. Smetona, Kr. Ap. Min. Žukas ir Klaipėdos atstovas. Palangiečių vardu sveikino kun. Kasparavičius. Ant Birutės kalno iškelta Valstybės vėliava. 31 gaubicų šuvis pagerbė iškilmes.

Paskui visi nuvyko pasveikinti jūrą.

Vakare šeštą valandą bažnyčios salėje palangiečiai iškėlė svečiams pietus.

#### LIETUVOS INFORMACIJOS BIŪRO PRANEŠIMAS.

*Lietuvos Atstovybės Ofisų Adresų Permaina*

Nuo balandžio 15 dienos Lietuvos Atstovybės ofisas, New Yorke, liko perkeltas kiton vieton, būtent į Penn Terminal Building ant 3 lubų, No. 311—12, ant kampo 31 gatvės ir 7 Avenue. Dabartinis adresas yra toks:

REPRESENTATIVE OF LITHUANIA,  
370 7th Ave., New York City.

#### *Vargai.*

Ak, kokių įvairių ir kokių formų žmonių vargai yra: viens jų galo negalėtų pasiekti.

*Euripides.*

#### *Gyvenimas.*

Šis gyvenimas visas linksmumais ir nušimimais pamargintas, kurie vienas kitą vejasi, it jūrių vilnys, kiekviena šviesiai ar tamsiai tolyn beplaukdama, atspindi mūsų akis, kuomet jos spindi ar verkia.

*T. Moore.*



P. M. J.

## Pasaulio Stovis Prieš Kristaus Atėjimą.

Kada Simonas liko klastingai nužudytas, Jonas, žinomas kaip Hirkanas (136—106), užėmė tėvo vietą. Jo viešpatavimas buvo garbingas. Išpradžios Antiokas Sidietis buvo apsupęs Jeruzolimą, bet Jonas mažai tenukentėjo, nes Syriją griovė naminė betvarkė. Jėzus, pasinaudojęs taja proga, savo jėgas pakreipė prieš Samariją ir Idumiją. Jo kareiviai 128 metais prieš Kristų užėmė Sikemą, sugriovė ant kalno Garizino Samaritonų Bažnyčią ir po metų laiko Samarija pateko jo globon.

Su Idumiečiais ir gi greitai apsidirbo priversdamas juos laikytis Mozės Įstatymų. Dabar Jūdėja didžiavosi savo gerbuviu. Draugingi ryšiai su Roma ir kariškieji žygiai kėlė jų garbę. Joppe, pajūrinis uostas, kurio žydai visados geidė, liko jiems atiduotas. Bet Jono Hirkano viešpatavimas daugiau lietė žydystę (jūdaizmą) negu politiską nepriklausomybę. Jo laikas tautoje susikristalizavo dvi partijos, būtent Parizėjų ir Sadukėjų, kurios tarp savęs vedė aršią šaliai kenksmingą kovą.

Tiedvi sekti laipsniškai išsivystė. Spėjama, kad Parizėjų kilmė turi būt ieškoma šiame atskyrimo išrinktosios Dievo tautos nuo kitų tautų, nes jie buvo gavę visą eilę įsakymų ir perspėjimų sulig kurių Izraelitai turėjo tvarkyti savo gyvenimą. Gi uždraudimas turėti santykius su stabmeldžiais, kad kartais Izraelitai patį nepasiduotų jų įtekmei, buvo kart-kartėmis pannauginamas kaip Mozės, taip ir Pranašų. Po Babilonijos vergijai Erodas ir Neemijas su didžiausiu uolumu ragino laikytis nuošaliai; mat jie gerai žinojo, kaip tankiai žydai yra peržengę šį įsakymą ir koks jiems grėsia pavojus iš stabmeldžių pusės. Ypač didelę įtakmę padarė į uolesnius žydus Syrijos karaliai, versdami juos atsizadėti savo tikėjimo, ypač kad atsimetė nuo tikėjimo vyriausieji kunigai Mencus ir Alkimus. Tie

apsireiškimai sujungė kiltiširdžius į krūvą ir Matatijo bei jo sūnų laikais matome juos nepergalimais. Gyvas tikėjimas į Dievą, kaip tautos globėją, drąsa, pasišventimas tikėjimui ir tautai pastebėtini. Bet... pralinkus persekiojimų debesėliui ir užviešpatavus ramybei, tos prakilmiosios dvasios ypatybės išsiliejo per kraštus, ir tas gamino tautai pražūtį. Didžiudamiesi savo tikėjimu prieš stabmeldžius labai išpuikėjo; uolumas įsivystė į fanatizmą; tėvynės meilė susiaurėjo ir jų širdyse išsakojo svetimtaučių neapykanta. Jie vengė ne tik draugiškumo bei kalbų su kitataučiais, bet ir susitikimų. Ilgainiui šalinimasis virto skaudžiu įstatymu ir reikalavo, kad visi Izraelitai jį užlaikytų. Aristokratai, kaip abejutiški tikėjimo dalykuose, pasipriešino tokiems įstatymams ir užsispyrėlius praminė Parizėjais, t. y. atsiskyrėliais.

Parizėjai jautė tautos pavojus galimus prašalinti vien teisingai užlaikant Mozės Įstatymus ir vedant nesuteptą gyvenimą tankiai plaunant rankas, indus ir tt.

O kadangi aristokratai vedė palaidų gyvenimą ir draugavo su pagonimis, Parizėjai baisiai piktinosi. Geriausiam išaiškinimui bei apgynimui teisių nesidrovėjo dadėti naujų įsakymų. Tie smulkieji, paimti iš tėvų padavimų įsakymai, išrodė būtinai reikalingi papildymui ir užlaikymui Mozės Įstatymų.

Įsakymų aiškinimui žydai turėjo daktarų bei raštininkų kuopas. Jų mokslas gvildenamas ginčiuose ilgainiui perėjo į Tal mudą. Bet veltui čia ieškotumėm sanprotaujamos teologijos, apsvarstinėjimų apie Dieviškąją Esybę, sielą, žmogaus augščiausiąją tikslą, ar paskučiausius daiktus. Tie klausimai jiems neapėjo, o prie to buvo neįkandami. Beto nemaža laiko suėmė karšti pasikalbėjimai vaikiškų užsilaikymų; gi ne-



silaikymas kas valia ir kas ne, privedė prie didžiausių paikumų.

Parizėjai, tiesa, sąžiningai pildė Dievo duotuosius Įsakymus, atgaivino pranašystes apie Mesiją; tikėjo į sielos nemarybę, kunų iš numirusių prisikėlimą, Dievo Apveizdą, aniolų ir dvasių buvimą (Darb. 23, 8) ir tt., tečiau visą domę turėjo nukreipę link davimo dešimtinių (Mot. 23, ir Luk. 11, 31 — 54 kuopimasi, o labiausiai šeštadienio (Subatos) užlaikymą. Priskaitoma ligi tūkstančio dviejų šimtų septynias-dešimts devynių įstatymų, kuriuos jie turėjo turėti prieš savo akis. Ne veltui Kristus pavadino juos aklais vadais iškošiančiais uodą ir prarijančiais kupranugarį (Mot. 23, 24).

Ir iš jų pačių ne visi norėjo nešti beprotines naštas, tik stengėsi sunaudoti, parodyti save gerais, uoliais, teisingais... Žodžių, elgėsi veidmainingai. Veidmainystė akvyvai apsireiškė net jų eisenoj. Vieni ėjo lig būtų supančioti; kiti-gi, kad kartais nepažvelgus į moteriškę, vaikščiojo akis įbėdę į žemę, del to tankiai pasisveikindavo su siena; dar kiti užsimaudavo ant galvos krepšį ir eidavo kaip akli. Ar šiokiu, ar kitokiu būdu stengėsi pasižymėti paviršutiniu uolumu. Talmudas paduoda septynias jų rūšis: 1) prislėgtasis; 2) smalsusis; 3) kruvina kakta; 4) su pretensijomis; 5) rūpinąs išganymu; 6) bailusis; 7) mylintis artymą.

Įpročiai bei ypatingos nuomonės, kurias tą sekta išvystė, atsiliepė į visą tautą. Iš pradžių, tikrai kalbant, Parizėjai sudarė religinę sektą; tik laikui bėgant ir susidėjus neprielankioms aplinkybėms pakrypo politikon.

Dvasios reikalai visados pinasi su pasauliniais. Tad ir Parizėjai, pripažindami vyresnybę dvasinei valdžiai, politikoje lošė svarbią rolę. Šalies valdonas, Jonas Hirkanas, skaitė save Parizėju, bet Parizėjų partijai reikalaujant, kad jis atsizadėtų viršiausios kunigystės ir pasitenkintų būdamas vien civiliu viršininku, tada jis matė reikalingą susieiti su jų priešininkais Sadukėjais.

Sadukėjai, t. y. teisingieji, pilnoj žodžio prasmėj, buvo antitėzė Parizėjams. Sektos vardas paeina nuo vyriausio kungo Sadoko

(291—260). Tai buvo žydų aristokratija laisvamaniškų ir materialų pažiūrų. Rūpinosi turtais ir palaikimu politinių santykių su kitomis tautomis. Sadukėjai laikėsi Mozės Įstatymų, bet padavimus ir aiškinimus buvo atmetę. Besimaišydami tarpe pagonių šalo tikėjimo dalykuose. Būdami po Romos įtekme tampa Epikurais. Į Dievą dar tikėjo, bet Jo Apveizdos nepripažino. Į sielos bei aniolų buvimą, į prisikėlimą iš numirusių (Mat. 22, 23—33) visai netikėjo. Jie ant žemės norėjo padaryti rojų, taip kaip dabartiniai mūsų socialistai.

Apart minėtųjų, reikia žodį-kitą tarti ir apie tuos, kurie šalinosi nuo politikos, būtent Eseniečius. Tai buvo askėtai arba savo rūšies slapta vyrų vienuolija. Išsizadėję turtų, linksmybių ir žemiškos garbės jie gyveno nuošaliai, nešiojo baltus rūbus ir atsižymėjo paklusnumu, marinimu, kuklumu, dievotumu ir švarumu. Askėtizmą rėmė jau tai judaizmu, tai graikų filosofija. Aplamai imant, nedaug ką galima apie juos pasakyti, nes jų vienuolija neilgai gyvavo, o griežti įsakymai užlaikyti paslaptis aštraus gyvenimo, laikė lig kad surakinę visados jų lūpas. Spėjama, kad tarp Eseniečių ir Parizėjų skirtumas apsireiškė netiek tikėjime, kiek gyvenime. Vientaučiai juos gerbė ypatingai už užlaikymą šeštadienio (Subatos) ir švarumo.

Parizėjai ir Eseniečiai buvo kilę iš neturtingųjų. Didžiuma žydų laikėsi Parizėjų pusės. Sadukėjai prie savęs tepatraukė turtingųjų klesę ir jautė esą galingais, nes savo pusėj turėjo tautos vadą — Joną Hirkaną. Pastarasis troško suimti visą galę į savo rankas ir sauvaliai valdyti. Už tai Parizėjai buvo labai ant jo įniršę. Nesykį kėsinosi jį atstatyti. Bet 106 m. Jonas mirė. Įpėdinis skaitėsi jo žmona. Aristobului netiko, kad su motina reikia valdyti šalį. Tad ją uždarė kalėjiman, kur badu mirė.

(Pabaiga seka).







KUN. D-RAS IGNAS ČESAITIS.

Gegužės 1 d. "Draugo" redakcija paėmė vesti jauną ir šviesų, neseniai atvykę iš Lietuvos, kunigą daktarą Ignas Česaitis.

Naujas "Draugo" redaktorius gimęs Balbieriškyje; ėjęs mokslus Mariampolės gimnazijoje; baigęs Seinų dvasinę seminariją, 1913 m. išvažiavo Šveicariją, kur du metus (4 semestrus) studijavęs filozofijos mokslus (sistematinę sv. Tomo filozofiją); 4 metus (8 semestrus) teologiją ir 4 semestrus pedagogiją. Užbaigęs teologijos fakultetą 1919 m., išlaikęs bakalaureato, licenciatų, doktorato egzaminus apgynęs raštu patiektą disertaciją tema: "Vyriškumas — (tvirtybė — fortitudo) pagrindinė charakterio ypatybė", grynai pedagoginę — psichologinę studiją, gavo teologijos daktaro laipsnį.

Sugrįžęs Lietuvoje 1919 metais buvo priskirtas prie Mariampolės Valstybinės mergaičių gimnazijos kapelionu, sykiu dėstė tikybos mokslą Mariampolės Rėalėje Gimnazijoje, Mokytojų Seminarijoje ir Metiniuose kursuose.

1920 metais buvo skirtas profesorium į Seinų Dvasinę Seminariją, bet jo teisėtai Valdžiai — Marijonų Vyresnybei — užstojus, buvo paliktas prie Mariampolėje einamųjų pareigų.

Būdamas Lietuvoje darbavosi Ateitininkų organizacijoj ir Pavasarininkų sąjungoje.

Amerikon atvyko tiesioginio savo viršininko — Vilniaus Vyskupio — įgaliotas atleisti nuo "Draugo" kun. prof. Pr. Būč.

— o —

## KUOPŲ RAŠTININKŲ BEI KORESPONDENTŲ DOMEI.

Šiuomi norime atkreipti kuopų raštininkų bei korespondentų dėmesį kaslink rašy-

mo "Vyčiui" korespondencijų bei siuntimo įvairių pranešimų.

Pirmiausia, "Vytiš" yra jaunimo laikraštis, todėl ir korespondencijos turi būti rašomos tik iš jaunimo gyvenimo bei kuopų darbuotės.

Rašant korespondencijas reikia rašyti plunksna, ne pašėliu, ir tik ant vienos lapo pusės, nesuglaudžiant eilučių ir paliekant šonuose lauką.

Rašant Typewriter'iu, taip-gi reikia nesuglausti eilučių.

Korespondencijose, reikia vengti ilgų išvadžiojimų, pamokslininkavimų, moralizavimų. Apibudinimui užtenka vieno, kito sakinio. Korespondentas paduoda tik faktus. Išvadas tegu pasidaro patį skaitytojai.

Korespondentas turi būti sargas kuopos gyvenimo ir veikimo. Vakarams arba svarbėsiems susirinkimams įvykus, jis tuojau, suėmęs vedamąją mintį į vieną antgalvį, praneša organui. Pasenusios žinios niekam hejdomios. Taigi, korespondencijas reikia rašyti tuojau po kokio nors kuopoj įvykio.

Dabar kaslink pranešimų.

Ligšiol labai maža buvo "Vyty" kuopų bei Apskričių pranešimų. Kai-kada netelpa ir tie, kuriuos prisiunčia kp. raštininkai bei korespondentai dėl to, kad prisiunčia pervėlai.

Įsidėmėkite: "Vytiš", pavyzdžiui už gegužės 30 d., būna suredaguotas ir prirengtas spaudon keliomis dienomis arba ir visa savaitė prieš. Tat, jeigu birželio pirmoje pusėje kuopa rengia vakarą arba Apskritis šaukia susivaziavimą, pranešimas reikia atsiųsti ne vėliau gegužės 15 d. Ir taip toliau. Dabar-gi daugelis raštininkų atsiunčia pranešimą pav. bal. 14 d., kad 30 d. to paties mėnesio kuopa rengia vakarą. Aišku, kad pranešimas prisiųstas pervėlai. Jis turėjo jau tilpti "Vyty" už bal. 15 d., tat turėjo būt ir atsiųstas dviem savaitėm pirmiau.

Manome, jog gerb. kp., Apkr. raštininkai bei korespondentai gerai įsidėmės šita pastabą ir ateity atliks savo pareigas kaip reikia.

"Vyčio" red.



# Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

## Laikas.

Laikas įvairių greitumu ir su įvairiais asmenimis keliauja. Jis sunkiai žengia su mergina, nuo susiziedavimo ligi tos dienos, kurioje susituokia. Jei tarplaikis yra savaitė, laiko ėjimas yra taip sunkus, jog, rodos, jis yra septynių metų ilgio. Su žmogžudžiu į kartuves jis eina ir nors taip pažū, kiek kojai galima, vienok tas mano per greitai ten atėjęs. Su advokatais per atostogas ramiai stovi, nes jie nuo darbymetės ligi darbymetės miega ir tada nepatėmija, kaip laikas slenka.

Shakespeare.

Kai-kuri mūsų laiko dalis jėgomis nuo mūsų atimta; kita dalis yra nuo mūsų pavogta; o kita taip praslenka. Bet nuostolis didžiausios gėdos vertas yra tas, kuris iš mūsų apsileidimo atsiranda; ir jei rimtai tēmysi, rasi, jog didelė gyvenimo dalis skiriasi nuo tų, kurie blogą daro; didesnė nuo tų, kurie nieko neveikia, ir visas nuo tų, kurie neatlieka to užsiėmimo, kurį jie mano darą.

Seneca.

Kol gyvenimas be naudos eikvojasi, jis slenka toliau.

Seneca.

D dažnai laikas išgydo ką protas negali.

Seneca.

Dar nė vienas iš mūsų sau negyvena, bet, ak! savo geriausias dienas mato nuo jo slenkančias ir išnykstančias; dienas, kurių mes visi nustojam, ir kurios yra mūsų atsakymui užrašytos.

Martialis.

Skubiai slenkantis laikas nepažymėtu ir nepatėmytu praslenka; niekas taip greitai neprabėga, kaip metai.

Ovidius.

Laikas besirita ir senatvė nepatėmytam metu bėgyje prie mūsų prišliauzia: dienos nesulaikomos sau bėga.

Ovidius.

Turime laiku naudotis: laikas skubia koja bėga.

Ovidius.

Skubi valanda dvigubo greitumo sparnais lekia.

Seneca.

Laiko greitumas yra neapribotas, kas aiškiaus pasirodo, kuomet pažvelgiam į praėitį.

Seneca.

—Pagalvok, taipgi, kaip mažai mums tērūpi, tie amžiai, kurie amžinam siekime prieš mūsų gimimą prabėgo. Gamta ši dalyką prieš mus, it veidrodi, pastato, idant persergėtų mus, kaip mums dera palaikyti tajį laiką, kuris mums mirus prabėgs. Ar tame yra kas baisaus, liūdno? Ar tai ne padėjimas už miegą minkštesnis?

Lucretius.

Tad džiaugkimės trumpai pergyventais linksmumais: triukšmo amžius nuveda tik kaip diena.

Propertius.

Laiko ratas per įvairias ypatybes ritasi.

Silius Italicus.

Besinaudojant juomi, turi smarkumu kovoti prieš laiko greitumą ir semti iš jo, kaip semtum vandenį iš smarkios upės, kuri ne visados plauks.

Seneca.

Niekas nesugrąžins praėjusių metų, niekas tau tavę patį nesugrąžins. Tavo dienos eis kaip lig šiol ėjo: nė tu gali jas atšaukti,



nē sulaikyti. Jos be balso slinks ir tylu žingsniu eis tolyn.

*Seneca.*

Kuomet laikas nustotas, tai didelis nuostolis dideliuose dalykuose.

*Seneca.*

Gyvenimas trumpas, bet dailė ilga.

*Seneca.*

Dailė ilga ir laikas lekiantis.

*Longfellow.*

Išskiriant vos kelių, gyvastis likusius gyvenimo pradžioje apleidžia.

*Seneca.*

Gyvenimas, jei moki jį sunaudoti, yra užtektinai ilgas.

*Seneca.*

Trumpa ta gyvenimo dalis, kurią mes ištikrųjų pragyvenam.

*Seneca.*

Niekados nesakyk, kad šis žmogus ilgai gyveno, kaip jo žila galva ir susiraukusi burna parodo: jis ilgai negyveno, bet tik ilgai esybėje buvo.

*Seneca.*

Gimti yra mažas dalykas; gyvenimą sunaudoti yra didelis.

*Prince Metternich.*

Papročiai su turtais mainosi, ūpai su klimatais, nuomonės su knygomis ir nusistatymai su laikais.

*Pope.*

Nė aš, nė kas kitas gali tau tą (gyvenimo) kelionę atlikti, pats dėl savęs ją turi atlikti.

*W. Whitman.*

Kuomet laikas, kuris mūs metus pavagia ir mūsų linksmybes pavogs, praeities atmintis užsiliks ir pusę mūsų linksmybių atnaujins.

*T. Moore.*

Nekuomet neklaušk valandos — kas mums iš to, kaip laikas savo turtus dalina? Aukso valandėlės mums taip paskolintos, yra ne jo grašis, bet linksmumo.

*T. Moore.*

*Senatvė.*

Senatvė prie mūs prišliaužia, mums jos arti nematant.

*Dryden.*

Gyvenimas bėga slaptai tolyn ir laikas nuo mūs pabėga it smarki upė, kuri plaukia greitu plaukimu.

*Ovidius.*

*Atilsis po darbo.*

Ak, kas yra saldžiau kaip, kuomet galva, nuo rūpesčio paliuosuota, savo našta padeda; ir kuomet ilgos kelionės nuvarginti, namo pareinam, ir savo sąnarius ant išsiilgusios lovos atsilsime? Štai tik kas tokiems vargams atmoka!

*Catulus.*

*Didesnėji garbė.*

Didesnė garbė išgelbėti savo krašto tėvus, savo draugus-piliečius.

*Seneca.*

*Geismai.*

Sunku yra susyk senai numylėtą geismą atmesti.

*Catulus.*

*Geras blogų tarpe.*

Erškėčių tarpe radastos išdygsta, ir laukinių žvėrių tarpe kai-kurios jaukios.

*Ammianus Marcellinus.*

Nustok kvailiu žaisti; nustok veltui gyvenimą praleidinėti; nei tuščiai nesisavink džiaugsmus, kaip savo, kurie visi, ak, nelaimė, neteislingai praslinko.

*T. Moore.*

*Išmintingumas.*

Išmintingu protu, minty apvertinėjimu ir apsvarstinėjimu visus keblumus galima pergalėti.

*Ammianus Marcellinus.*



## -: PONAS. :-

Vytis, Vytė, ar atėjo kuomet tamstai mintis pasiklausti savęs, kuo aš esu? Keistas būtų klausimas. Juk kiekvienas, kiekviena žino, kuo jis ar ji yra. Man-gi šis klausimas suvis neišrodo keistas, nes jis paliečia mūsų tautybę. Dar, gal, pasakysite, ištikrųjų tas klausimas yra keistas ir bereikalingas. Juk kiekvienas mūsų žinome save lietuviu esant. Tas labai gerai ir malonu žinoti, bet toli gražu dar ne viskas. Kyla kitas klausimas. Ar mes į tą žinojimą esame įsitikinę, įsigilinę? Ar mes tuo žinojimu viešame aktyviam gyvenime pasielgiame kaip dera lietuviams? Pasielgime pasirodo tikras, ypač einamuoju laiku, mūsų patriotinis savęs pažinimas, kuo esame.

Šiuo klausimu šį raštelį rašau paakstin-tas "Vargo Poėtos" raštu "Dėl Mūsų Ponys-tės", skirtu Amerikos lietuviams, kurs til-po "Darbininko" No. 13(793) vasario 1, 1921, leidiny. Tokių minčių esu patikęs ir moksleivių laikraščiui "Moksleiviui".

Kadangi čia manau plačiau išsireikšti ir, gal, su didesne dalimi lietuvių Amerikoje pasikalbėti, vyliuos nebus man pasakytą, jog tai yra tik brangaus laiko ir poperos eikvojimas. Tuodu ("Moksleivy" ir "Vyty") mano rašteliu lai būva atsakymas ir pareiškimas "Vargo Poėtai" ir kitiems Lietuvoj broliams ir seselėms mūsų Amerikiečių minties kaslink "ponybės".

Mes esame lietuviai, lietuvis. Savo tautine kilme prisipažįstame ir linksmi, su pasididžiavimu, tą išpažintį padarome. Tat į klausimą, kuo aš esu, atsakymas yra — lietuvis, lietuvis. Tą žinome. Bet dabar prisieina atsakyti, ar mes tuo žinojimu savo gyvenime pasielgiame kaip dera lietuviams? Nors labai yra nesmagu, bet turime prisipažinti, jog nevisuomet. Kaip tai? Taip, kad kartais užmirštame, jog esame tikri lietuviai. Pas mus dar užsilikęs vienas paprotys, kuris, it šmėkla, primena mums lenkinimo metus. Tos šmėklos ir einamuoju laiku mums sunku nusikratyti.

Toji šmėkla, tai yra: "ponas", "ponia", "panelė".

Gal nė nereiktų minėti, ką mums, lietuviams, kaipo tautai, tas "ponas" ir "panelė" reiškia, bet tiems, kurie gali nesuprasti, prie ko aš noriu savo raštu privesti, perstatau štai kokį vaizdelį, kuris mano akyse stovi, kada tik išgirstu žodį "ponas". "Ponas" mano minties aky perstato lenką baudžiavos metu stovintį prie suvargusio, sunykusio lietuviu su kančiu rankoje, lietuvis apdraskytas, kraujuose paplūdes, su kančio žymėmis ant pečių ir rankų, klupščias maldauja: "ponuli, atleisk, dovanok". Bet atleidimo nėra.

"Ponas" perstato man anų laikų bažnyčias, iš kurių lietuvis klebonas tapo iškeltas, o jo vieton atsiųstas lenkas "prabasčius", kuriuose lietuvių kalba liko uždrausta ir vien tik lenkiškai buvo sakomi pamokslai ir laikomos kitos pamaldos.

"Ponas" primena man visą dabartinę Lietuvoj padėtį, ypač ten, kur tik "baltapaukščiai" yra įlindę. Primena jis man visą, ypač Rytinėj Lietuvos daly, baisiausią ir žiauriausią lenkų su lietuviu pasielgimą — kruviną skerdybę. Primena jis man nesenai užmušimą, pakorimą, sušaudymą kunigų ir nelaisvėn paėmimą tų, kurie tik prisipažino lietuviu. Perstato jis man dar daug net nesuskaitomų niekšybių, kurių aprašymui neturiu nė vietos, nė laiko. Spėju, jog kiekvienas, kiekviena sugeba sau įsivaizduoti į kitus atvaizdus, kurių čia neperstatau, o kita, manau, užteks ir šių kelių: Štai ką mes tankiai užmirštame! Štai "pono" paveikslas!

Malonus skaitytojas-ja gal pasakys: "Bet tas neparodo mums, kaip mes kartais užmirštame, jog esame lietuviu". Tačiau prie to dar ir eisime.

Mūsų užsimiršimas apsireiškia tame, jog prie mūs vardų, pavardžių tasai "ponas", "ponia" ir "panelė" yra prikergti. Atskleiskime lapus bet kokio laikraščio. Aprašymuose mūsų akis ir bado tas "ponas",

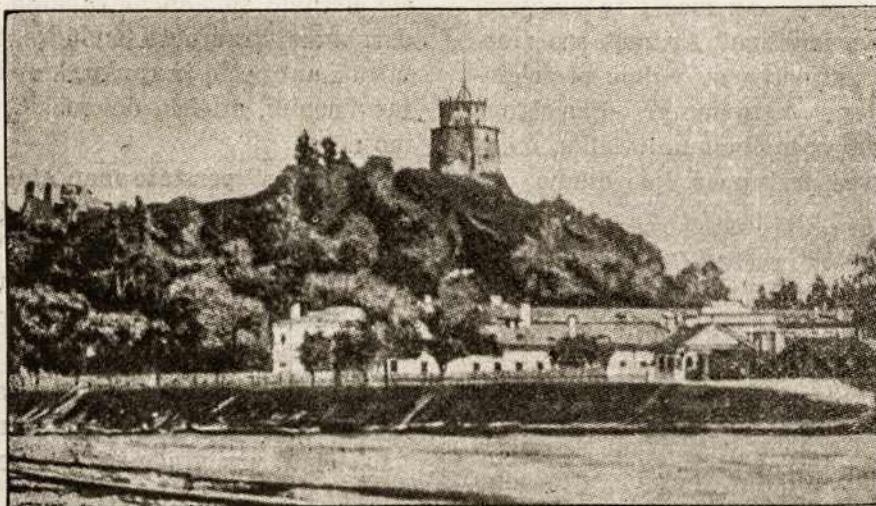


“ponia” ir “panelė”. Nueikime į liet. kokią sueigą, į susirinkimą ir ten išgirsim tai “ponas”, tai “panelė”. Nueikime kad ir į kokias prakalbas, net ir į tas, kurios aukoms parinkti Lietuvos naudai laikomos. Ten-gi, klausyk, perstato už kalbėtoją koki gerbiama “poną” arba kokią gerbiama “poniā” ar “panelę”. Ir, supraskite, čia vien lietuvių dalyvaujama! O juk tik mintis “ponas” ir tt. ir ana “lietuvius” yra berybiai viena kitai priešinga. Ir mes, lietuviai, tą užmiršdami, jungiame lietuvi su “ponu”. Brrr! Net šiurpulys krečia persistatant šitoki mūsų, nesusipratimą.

kūne — dirksniuose tik pamąščius apie tai? Man “ponas”, tai ta surūdijusi vinis traukiama iš burnos per sukąstus dantis. Ir “ponas” ir šis vaizdas sukelia many vieno-dą jausmą.

\* \* \*

Amerika laisva šalis, nepripažįsta jokios “ponybės”, ir aš, kaip amerikietis, laikausi tos pačios politikos. Tad kaip toki, niekad “ponu” nebuvo, nesu ir nebūsiu, ir nenoriu kad kas mane tokiu vadintų. Bet, gal, pasakysite, jog prikeriant “poną” prie vardo, pavardės darote asmeniui pagarbą. Į tai turiu atsakyti,



Gedimino kalnas Vilniuje.

“Dzin dobry” prie Vilijos įtakos girdi,  
Kur pilį teb’tirpdo laikai,  
Ak, jauną, kaip erškėčiais, žeidžia tai širdį,  
Kād į motiną spjauna vaikai.

Margalis.

Nekartą ir pačiam teko būti viešai perstatytų vienam-kičiam asmeniui, arba ir bžriui, kaip “ponas” N..... Ir aš “ponas”!? Ne! Tūkstantį kartų ne! Ir visados ne! Kiekvieną kartą išgirdęs taip mane perstatant, tas pats šiurpulys perkrečia, kraujas atšala, o atsileidęs užsidega. Ir, idant darys geriau suprasti, kas many dedasi, kuomet tą “poną” išgirstu, duosiu pavyzdį. Nors gali būti kiek šiurkštus, bet, manau, atleisite man už tai.

Persistatykite sau žmogų, arba ir patį save, traukiant iš burnos dantimis sukąstą gerai aprūdijusią vinį. Kas darosi

jog tokia mūsų “pagarba”, tai yra tautos įžeidimas. Kiek tamsta jautiesi pagerbtas, kuomet svetimtautis pavadina “polander”? O juk vadinant vieną, kitą “ponu”, “poniā”, “panelė”, tai tas pats, ką ir svetimtaučio keiksmazodis “polander”. Skirtumas kalbos nekeičia minties. Jei anglų kalboj esi “polander’is”, o lietuvių “ponas”, pasilieki vis tas pats “polanderis” ir gana. Ne, nesu “polanderi’s” nė “ponas”.

Lig šiol kalba daugiau ėjo apie “poną”. Dabar keliais bruožais paliesiu “panelę”. Pirm negu pradėsiu, noriu pažymėti, jog neturiu minties, nė noro užgauti mūsų lie-



tuvaičių. O, kita, netikiu, kad atsirastų lievaitė, kuri liktų izeista. Juk lietuvaitė, tai ne "panelė". Bet, reikia tiesą pasakyti, jog randasi nesusipratusių "panelių" kaip kur ir tarpe lietuvaičių, Raseinių Magdės! Tik tokias čia paliesiu, tik tokias bandysiu perstatyti.

"Panelė"! Koks mandagus žodis! Mandagus, bet tas mandagumas tik paviršutinis, nieko nereiškiantis, veidmainis. "Panelė" nors ir būtų mandagus, vis-gi "ponybe" "garsiai" atsiduoda. Ar mėginote persistatyti kuomet, gerbiamieji skaitytojai, sau "panelę"? Štai kaip aš įsivaizdinu ją.

Einant prieš vėją, jau žinai kas artinasi. Pakeli galvą ir žiūri. Ištikrųjų ateina "panelė", bet ir praeina visai nepažvelgus į tave. Ir kodėl? Tik pastebėk ir patėmysi, jog puikybė jai nosyte kaktą bado. Paliest jos be šilkinių pirštinaičių negalima. Suprantantiems užteks.

O ką galima pasakyti apie "poniā"? Ir čia užteks tik poros žodžių. Persistatykime sau lietuvi Lietuvoj, tėviškėn parsivedusį pačią "poniā". Jei jis ūkininkas, samdantis kelis darbininkus, tai trumpu laiku pajusi "gaspadinės" "gaspadinavimą". Kas įvyksta prabėgus "laimingoms dienoms", kuomet "meilė" imą aušti ir pradeda atšalti, gali sau įsivaizdinti. Gana!

Gaila, kad ir mūsų tarpe randasi tokių moterų ir mergaičių, kurios eina "panelių" ir "ponių" pėdomis!

Tai tiek apie mūsų "ponā", "poniā" ir "panelę". Bet dar ne viskas. Dar liko viena, sakysiu srovė, kurios nepaliečiau, o ta srovė susideda iš tų lietuvių, kurie gėdindamiesi savo tautystė, bando pavardes kiek "angliškiau" pakeisti, o bebandydami ne anglais, bet lenkais pasidaro. Pavyzdžiui paimkime lietuvi ar lietuvaitę, kurių pavardė yra Jankauskas, ar Dubauskas arba Barkauskas ar tam panašus. Tokie nesupranta, jog tokiu būdu svetimtaučių akyse save lenkina, neva angliškiau rašydami Jankoski, Duboski arba ir Barkowski ir tt. Iš tokio pasielgimo apsieiškia tik nepribrendimas apsišvietime — susipratime. Tokie ne tik skriaudžia save, bet skriaudą daro ir visai mūsų tautai. Svetimtautis išgirdęs ir

pamatęs pavardę tokia galūne, tuojau pasakys: "he-she, is a polander". Ot, mums, lietuviams, ir garbė!

Lai tokie pasiklausia lenko, ką ta lenkiška galūnė "ski" reiškia. Ras, jog tai pavardė "ponybės" žymė, — tai kilmės žymė. Labai puiku! Štai ir vėl "ponas" mums prikišama! Tokis darkymas lietuviškų pavardžių parodo didį kai kurių lietuvių tautinį nesusipratimą, nepribrendimą. Iš to aiškėja taip-gi, jog tokie lietuviai svetimtaučių akyse gėdisi savo tautos.

Gal kas iš malonių skaitytojų paklaus, kaip mes turime išvengti tų nekenčiamų "ponybės" priminimų? Į tai atsakau: kur yra noras, ten yra ir būdas. Šis dalykas mums nėra painus, netik nepainus, bet ir galimas. "Vargo Poėta" savo straipsny, tilpusiame "Darbininke" štai ką sako: "Ar-gi ne jausmingiau ir ne lietuviškiau pilietis, tautietis, mergelė ir tt. arba ar neužtenka ir "tamista"? Tiesa, tie žodžiai yra jausmingesni ir lietuviškesni. Mes-gi, Vyčiai, Vytės, galime naudotis ir kitais, kaip tai Vytis, Vytė, draugas, draugė, brolis, sesutė. Ypač pastaruosius du žodžiu galima vartoti prisilaikant trijų tiesų arba trijų priežasčių. 1) jog esame katalikai broliai ir seseris Kristuje; 2) jog esame nariai tos pačios organizacijos Lietuvos Vyčiai arčiau vienas su kitu susirišę; 3) jog kiekvieno-kiekvienos iš mūsų teka gislose lietuviškas kraujas ir tat, kaipo lietuviai, lietuvaitės, tos pačios tautos vaikai, esame broliai ir seseris. Perstatant asmenį arba rašant laikraščiuos kur reikia dėti vardas, pavardė, užtenka pasakyti: draugas, draugė, jaunuolis, jaunuolė arba ir mergelė, o jei jie yra nariai, narės mūsų organizacijos, tai pavadinti Vytis, Vytė ir tt. užuot "ponas", "ponia", "panelė". Tokiu būdu mūsų tarpe atsiras dar didesnė broliška meilė ir stipresnė vienybė, kas ir-gi išeis mums ant naudos.

Vienas, kitas, kuris įdomavo seniaus "Vyty" tilpusiais gerb. kun. Laukaičio "Kalbos Dalykais", gali užduoti tokį klausimą: — "Kaip reikia išaiškinti kun. Laukaičio "pono" "ponios" ir tt. išdėstymą?" Nors neturiu noro statyties prieš tokį lietuvių kalbos



žinova, kaip kunigas Laukaitis, bet, man rodo jo išdėstymas nepateisinamas. Jisai sakė, jog "ponas" tt. pareina mums nuo grekų būdvardžio "pas", "pasa", "pan". Išverstas tas žodis reiškia "visas", "visa". Kadangi neturiu po ranka to "Vyčio" numerio, tai negaliu atkartoti kunigo Laukaičio prirodinėjimą, kaip jis (tas žodis) pareitų mums iš grekų tokioj prasmėj, kurioj mes jį vartojame. Kiek atsimenu jo išdėstymą, aš manau, jog tas žodis yra paimtas tokioj prasmėj "per toli" arba, kaip anglai sako, "too far-fetched". Bet kadangi jis nėra tikrai mūsų, lietuvių, žodis, kadangi jo teisinga kilmė, sakysime, neaiški, abejotina ir kadangi, anot "Vargo Poėtos", "ponas", tai reiškia "mūsų kraujo siurbikas, darbininkų išnaudotojas; "ponas" yra dabar didžiausias Lietuvos priešas; iš "ponų" malonės mes lig šiol negalime ramaus darbo imtis, bet turime eiti į laukus savo būties lemti, ponams ragus laužyti, mūsų šalies širdį — senąjį Vilnių vaduoti". Taip, jei ne dėl ko kito, tai vien dėl to, ką mums, kaipo tautai, tas žodis "ponas" reiškia, turėtume jį mesti. Ištiesų, mums "ponybė" netinka, nes esame darbininkų tauta. Tat ir norėtume, kad kas mus "ponais" vadintų. Mes esame lietuviai ir tokiais norime likti, o prie to esame dar Lietuvos Vyčiai. Spėju, kad ir mūsų sesutės lietuvaities, Lietuvą mylinčios mergaitės, Lietuvos Vytės, taipgi "ponybės" nekenčia ir nenori, kad kas "panelėmis" vadintų. Tad su tuo pačiu "Vargo Poėtu" vienbalsiai tariame:

"Ne, "ponas" "panelė"  
Mums yra skaudus,  
Ir jų atminimas  
Lietuviui graudus.

Jog ponai per amžius  
Lietuvą kankino,  
Savais ištvirkimais  
Ir mumis klaidino."

Dar lieka žodis tarti apie keitima lietuviškų pavardžių galūnių, rašant "ski". To galima dar lengviau apsilenkti negu prikergti mums "pono" ir tt. Ta atliksime, jei tik visuomet ir visados tiesiai lietuviškai

rašysime tikrą savo nesudarkytą pavardę, kuri lietuvių ausyse maloniaus skamba už kokią pamėgdžiotą. Taip darant būsime ne vien savo tautiečių, bet ir šviesių svetimtaučių pagerbti, nes niekas parsidavėlių nemyli ir nekenčia.

"Brolau, lietuviu būkie  
Lietuviu gimęs, tokiu mirk,  
Tėvynės praeitį ištirk,  
Būk doras, gyvas lietuvis!"

"Vargo Poėte" ir tos šalies, kurią mes visi karštai mylime, karžygi, su tavim mes, Amerikos lietuviai, tariame "šalin "ponai". Štai mūsų atsakymas. Mes, amerikiečiai, ypač čia gimusis ir augusis jaunimas, Vyčiai, jokios "ponybės" nepripažįstame. Mes nekuomet "ponais", "poniomis" ir "panelėmis" nebuvome, nesame ir nebūsime. Mes esame lietuviai.

Mes lietuviai  
Mylim tą šalį,  
Kur mūsų bočiai gyveno;  
Kur tėvų tėvai,  
Broliai, sesutės,  
Buvo lietuviai iš seno.

A. K. Tauragis.

— 0 —

## Pakvitavimas T. Fondui.

RESPUBLIKOS PREZIDENTO KANCELIARIJA.

No. 240.

Gerbiamajam Amerikos Lietuvių  
Tautos Fondo Centro Pirmininkui,

K. URBANAVIČIUI,

50 Sixt St., So. Boston, Mass.

— 0 —

Papildant muštąją Tautos Fondui kablegramą, E. Respublikos Prezidento Pareigas Steigiamojo Seimo Pirmininkas įsakė man Tamistai pranešti, kad lig šiol iš Tautos Fondo Lietuvos Gynimo reikalams yra gautos šios pinigų sumos:



Per Amerikos Lietuvių Prekybos Bendrovę:

	Auksinių
1) South Boston, Mass. ....	40,466
2) Norwood, Mass. (Geležin. Vilku) ..	20,273
3) .....	48,500
4) .....	12,500
5) Per Polithania State Bank .....	200,000
6) .....	548,000
7) .....	592,592
8) .....	719,000
Viso .....	2,181,331

Sekant Tautos Fondo nurodymus, iš tos sumos 200,000 auks. yra perduoti Lietuvos Gynimo Komitetui, 20,273 įnešta Krašto Apsaugos Ministerijos depozitan "Geležiniam Vilku". Kitos sumos yra įneštos bankan ir bus suvartotos gynimo reikalams.

Prie tos progos einas Respublikos Prezidento Pareigas Steigiamojo Seimo Pirmininkas įsakė man pareikšti Tautos Fondui širdingiausią padėką už taip uolią darbuotę. Šurinktosios jo aukos yra geriausiu liudininku prakilnaus darbo.

Priimkite mano gilios pagarbos pareiškimą.

A. MATULEVICIUS.

Už Respublikos Prezidento Kancelerijos  
Viršininką.

Augščiau paduotose skaitlinėse trūksta 150,000 markių pasiųstų lapkričio 4 dieną, 1920 m., ir \$7,492.78 dolerių, kurie pasiūsta kovo 28 dieną, 1921 m. Pirmoji suma turėjo kur nors užkliūti paštoje, antroji-gi apsilenkė kelyje.

Tautos Fondo Sekretorius,  
222 So. 9th St., Brooklyn, N.Y.

## ELTOS ŽINIOS.

(Prisiūstos iš Liet. Inf. Biūro).

"Balandžio 20 dieną Užsienio Reikalų Ministeris Pūryckis kalbėjo Seime: Brusely prasidejo pirmos lietuvių lenkų derybos. Mes nepriimsime nė unijos, nė federacijos, nė militarinių konvencijų. Mūsų Valdžios politinė linija tose derybose tokia:

1) Lenkijos nepulsime;

2) Galime duoti Lenkijai laisvą tranzitą geležinkeliais ir Nemunu;

3) Draugiškai su Pabaltijos Valstybėmis palaikyti bendrus ekonominius ir politinius santykius ir su lenkais;

4) Lietuvos Rytams duoti autonomiją;

5) Rytų Lietuva įsitikinusi, jog Vilnius politiniai turi būt surištas su Vakarine Lietuva.

Politinė taktika Lietuvos Valdžios tokia: griežto susirėmimo su lenkais vengiamo, bet puolant ginsimės, laikysimės sutarties ir pažymėtos demarkacijos linijų.

Balandžio 18 Valstybės Prezidentas Stulginskis dovanojo bausmę patiems prašant delei dvylikai asmenų, kurie buvo Vyriausiojo Tribunalo nusprendimu Lenkų P. O. W. (Polska Org. Wojskowa) byloj pamerkti nuo aštuonių mėnesių iki šešių metų sunkų darbų kalėjime.

## VILNIAUS GYVENTOJŲ ŪPAS.

"Kurjer Polski" grįžusio Varšavon lenko žodžiais rašo: blogai darosi Vilniuje. Redakcijos pila skundų ant "soldateskos" plėšimų, prisidengiant rekvizicijomis. Raitelių elgimasis toksai pat, kaip rusų kazokų. Gyventojų nuomonė persikeitė. Pradžioje jie buvo palankūs Lenkijai, dabar eina prieš Lenkiją. Valdininkų endekiški pasielgimai atstūmė žmones. "Odrodzenie" mitinguose šaukiama "šalin svetimieji".

Taip kalba įsipykę ant tautininkų demokratų lenkų socialistai (p. p. s.), bet patįs endekai, tur būt, yra kitos nuomonės apie savo darbuotę Vilniuje.

"Balandžio 20 konferencija Belgų žemėje prasidėjo. Pirmininkauja Ministeris Hymans. Lietuvos delegacijon įeina Galvanauskas, kaipo pirmininkas, ir nariai: P. Klimas, Norus, Milosz, Šlezevičius, Jurgutis. Be to pulkininkas Klesčinskis ir Eretas. Lenkų Delegacijon Aškenzy, kaipo pirmininkas, Sukarzewicz Arciszewski ir Muehlstein, kaipo nariai. Aškenazy vis dar nėra Brusely. Pirmame posėdy Galvanauskas pabrėžė, jog reikia, kad lenkai respektuotų Suvalkų sutartį.



# - Jaunamečių Skyrius. -

## Nuo Redakcijos.

Brangūs-ios broliukai, sesutės, jaunamečiai Vyčiai!

Pildydami praeito Vyčių Seimo nutarimą, šiuomi, nors vėlokai, įvedame "Vytin" Jaunamečių Skyrių ir duodame jums į rankas. Tolymesnis jo gražumas, įvairumas ir turiningumas priklausys nuo to, kaip jūs jį priimsit ir pamylėsit.

Jaunieji! Jaunamečių Skyrius bus jūsų organas, dirva, kurioje matysite savo veikimą ir darbo vaisius. Jis bus tiltas per platųjį okeaną, kuris jungs jus su vienminčiais broliais, seselėmis, gyvenančiais tėvynėje.

Mūsų gyvenime šioje šaly šalė tikro, tiesaus kelio, daug yra kitų kelių, žibučiais papuoštų, kurie vilioja jauno amžiaus jaunimą. Kaip liūdna minėti, kad daug mūsų gražių žiedų vos tik pražydusių vysta ir džiūsta. Baigę pradinės mokyklas ir įėję gyvenimo sūkurin, susieina, susipažįsta su vienmečiais, kuriems iš mažens nebuvo įskiepėta širdin dora. Neturėdami stiprios valios, pamažu pradeda krypti iš kelio, į kuri įstatė mokykla, neklausyti tėvų, gėdytis prigimtos kalbos, pasiduoti visokioms pagundoms. Tankiausiai tas viskas baigiasi liūdnomis pasekmėmis.

Taigi, šis skyrius bus jūsų, jaunamečiai, vadas, kuris rodys kelią didelėn Vyčių šeimynon. Įėję ton šeimynon jau nerasite pavojaus nė dorai, nė tautybei.

Beto, Jaunamečių Skyrius bus jūsų sielos, gabumų ir talentų atspindis. Visos jūsų prakilnios mintys, visi gabumai, gražūs darbėliai, kurie lig šiol praeidavo nepastebėti, ras vietos tame skyriuje.

Jaunamečių Skyriun dėsimė lengvus, pasiskaitymus, gražius vaizdelius, apysakaites, jauniems pritaikintus eilėraščius, ži-

nias iš Jaunamečių Vyčių gyvenimo ir darbuotės, juokelius, mįsles ir tt.

Tat, jaunieji, nuvalykite rūdis nuo savo plunksnų ir pradėkite rašyti. Tegul Jaunamečių Skyrius būva gražiausia "Vyčio" dailimi. Dieve padėk!

*Svirno Žvynė.*

## Vakarinė Malda.

Jau saulutė nusileido.

Už miškelio, kalnelių,

Poterėliai laiks kalbėti;

Klaupt reikia ant kelių.

Dieve brangus! Testi sveiku

Ma tėtis, motutė,

Ir kad dideliu užaugtum

Ir aš ir sesutė.

Tegu dar ilgai gyvena

Senelė manoji,

Ir pikta taip tebebūna

Katytė rainoji.

Sako, prašantiems Tu duodi,

Duok taigi man žirgą

Ir nors vieną aukso žvaigždę

Danguje ką mirga.

Dieve, berželius panaikink,

Visai jų nereikia,

Kam jie beržinę tą košę

Man kartais suteikia.

Drabužėlius dar man duokie

Kaip balta lelija.

Šukalbėsiu "Tėve mūsų"

Ir "Sveika Marija!"

*Iš "Kvietkelis".*

Pirk teisybę, bet jos neparduok.

*Salamonas.*

Švarams visi daiktai yra švarūs.

*Šv. Povilas.*



Balandis.

## Viktutė.

Senai jau praėjo tos dienos, kuomet vyresnieji vaikai parėję namo pasakodavo tėveliams, kaip mokykloje juos myli seseris-mokytojos, kaip mokina istorijos, geografijos, skaitliavimo, lietuvių kalbos ir kitų reikalingų dalykų, o sykiu ir katekizmo bei Šv. Istorijos. Maža Viktutė labai domėjosi tais vyresniųjų pasakojimais ir laukė dienos, kada ji galės vaikščioti mokyklon ir mokintis visų reikalingų dalykų.

talikai, ir vokiečiai ir airiai ir kitų tautų katalikai žmonės.

Kaip kitos, taip ir Viktutės mamytė tuėjo ypatybę bet kokiame susirinkime, arba šiaip suėjus su pažįstama moterim, girties savo vaikais ir papasakoti jų gudrumus. Bet už vis labiausia Viktutės mamytė mėgo kitiems pasakoti jos atsakymą klausimui: keli yra Dievai, nežiūrint, kad tuokart Viktutė, jei pasitaikydavo sykiu būti, turėdavo raudonuoti ir jausties begalo nesmagioj padėty.

Po Kalėdų, kaip paprastai, mūsų klebo-



Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka,  
Ten mūsų tėvynė—graži Lietuva;  
Ten broliai artojai lietuviškai šneka  
Ten skamba po kaimus Birutos daina.  
Tegu bėga mūsų upės į jures giliausias!  
Tegu skamba mūsų dainos po šalis plačiausias!  
Kur rausta žemčiūgai, kur rūtos žalioja  
Ir mūsų sesučių dabina kasas,  
Kur sodne raiboji gegutė kukuoja,  
Ten mūsų sodybas keleivis atras.

Sykį parėjus vaikams iš mokyklos ir pasakojant, kokias šiandie turėjo pamokas iš katekizmo, motina tyčia paklausė Viktutės:

— Viktute, keli yra Dievai?

— Trys, nė kiek nepamaščius atsakė: mūsų, vokiečių ir amerikonių. Mat ji žinojo, kad mūsų apielinkėje buvo trys bažnyčios: lietuvių, vokiečių ir airių.

Grįčioje pakylė didelis juokas. Ypatinagai juokėsi vyresnieji broliukai ir sesutės, lankantieji mokyklą. Viktutė-gi net apsiverkė sužinojus, kad negerai atsakė, kad vienas tik yra Dievas, trijuose asmenyse, kad tą vieną Dievą garbina ir lietuviai ka-

nas eidavo per namus kalėdodamas. Kaip tik varpininkas davė žinią, kad rytoj ateis klebonas ir pas mus, taip ir smigo Viktutei mintis, kad girdamosi savo vaikais mamytė gali ir klebonui pasakyti jos nemalonų iššokimą. Taip ir buvo. Pradėjus mamytei pasakoti, Viktutė tuojau paraudo, it iškeptas vėžys, bet nebuvo kas daryti. Karštis tečiau greit atslūgo, nes geras klebonas, paglostęs jos galvelę, davė paveikslėlį ir paskatino mokintis.

Dviem metam praėjus Viktutė buvo jau kaip ir ne ta. Dabar jau ir ji lankė parapijos mokyklą. Ji buvo gabi mokinė. Gerai mokėjo katekizmą ir parbėgus iš mo-



kyklos ši-tą papasakodavo tėveliams iš Šv. Istorijos. Tą žiemą ji jau neraudonuodavo, kuomet atsiminus mamytė imdavo kam nors pasakoti senąjį jos jos išisokimą. Pažino Vikutę ir klebonas, nes tais metais kalėdodamams tėvų akyse pagyrė ją už gerą mokini- mąsi ir suteikė gražių dovanėlių, kurios il- gai, ilgai paliko atminty.

\* \* \*

Metai slinko paskui metus. Vikutė pabaigusi pradinę mokyklą buvo dora ir pa- vyzdinga mergaitė. Tuo laiku pradėjo orga- nizuotis Amerikos lietuvių katalikų jaunim- as į vieną gerą ir prakilą organizaciją. Visose kolonijose ėmė dygti kuopos ir į jas spiesties padorus jaunimas. Susitvėrė ku- pa ir toje kolonijoje, kur augo ir gyveno Vikutė.

Klebonas buvo darbštus ir labai mylėjo jaunimą. Susitvėrus Vyčių kuopai jis buvo darbščiausias narys. Ne tik pats lankėsi į kp. susirinkimus, davinėjo gražius patari- mus, bet ragino katalikišką jaunimą rašy- ties ir spiesties po Vyčių vėliava.

Vikutė, nors dar toli buvo ne pilname- tė, bet įsirašė Vyčių kuopon. Greit pastebė- ta didelis jos uolumas visame kuopos vei- kime. Nebuvo vakarėlio, savito ar viešo, kuris būtų apsiėjęs be jos. Turėjo gražų balsą ir ateitis jai lėmė dainininkės vietą.

(Pabaiga bus).

## JUOKAI.

### ATSIPRAŠAU.

Namuose pas Zopiją N. buvo savitas vakarėlis. Susėdus svečiams už stalo val- gyti vakarienę, viešnia Magdutė pasijuto, kad ji sėdi nenusimovus kaliošų. Todėl pa- mažu numovė juos nuo čėverykų ir pastūmė pastalėn, taip, kad niekas nė nepatėmijo.

Sėdintis priešais Jonas netyčia užmynęs pamestą kaliošą manė, kad užmynė ant ko- jos šale sėdinčiai Onutei ir mandagiai tarė "atsiprašau". Kitą syk užmynė kaliošą ir vėl mandagiai Onutės atsiprašė.

Paduota stalan kepsnys. Jonas ir vėl užmynė kaliošą, bet daug smarkiau ir grei- tai tarė "atsiprašau".

— Užteks ir tamistai atsakė kaip ir už- gauta Onutė, nes tuo syk į savo lėkštę ji dė- jo dalį kepsnio.

*Bridgeporto Priaugantis Vytis.*

### MOKYKLOJE.

*Mokytojas:* — Pasakyk man, Petruli, delko Jokūbas vedė dvi Libano dukteri?

*Petrelis:* — Kad... kad daugiau gauti kraičio, tamista mokytojau.

### MŪSŲ TARNAITĖS.

Šeimyninkė pasisamdė naują virėją. Iš- rodžius virtuvę ir indus sako:

— Ant galo turiu pasakyti, kad savo tarnaičių nekuomet nešaukiu: vienas varpe- lio suskambėjimas, reiškia, turi ateiti virė- ja — pasakysiu, kokius turi pagaminti pie- tus; jei du syk suskamba — tada reikalau- ju kambarinės.

— Gerai, o kiek sykių aš turiu skambin- ti, kuomet norėsiu pakalbėti su šeimyninke.

### NAIVIŠKAS.

*Tėvas:* — Žinai ką, Vinculi, šiandie garnys atnešė tau mažą broliuką.

*Vinculis:* — Parodyk man, tėveli, tą garnį.

### TĖVAS IR SŪNUS.

*Tėvas:* — Ištikrųjų nesuprantu, mano Jurguti, kaip tu gali per dienas dykinėti. Juk darbas žmogui duoda didžiausį džiaugs- mą ir pasitenkinimą.

*Jurgutis:* Ir del manęs taip-gi. Bet juk aną dieną tėvelis sakei, kad žmogui reikia kuomžiausia naudoties džiaugsmu.

### GERAS ANŪKAS.

— Prašyčia bobutės paaukoti man pluoštą sa- vo plaukų.

— Ačiu, anūkėli, už meilę savo, nes suprantu, kad norėtum turėti mano plaukų ant atminties.

— Bet ne, bobute. Mano arkliukas pametė uodegą, tai norėčiau jam vėl prisėgti.



## — Iš Centro Raštinės. —

### *Skelbimai.*

8-tame Seime nutarta, kad "Vytin" būtų imami skelbimai, kurių lig šiol kaip ir nebuvo.

Po Seimo skelbimams į "Vytį" durys atdaros, tik dėja, kad jie patys neina. Reikia jų paieškoti.

"Vyčio" Administracijai esant mažame mieste, skelbimų "Vytin" nebuvo galima gauti. Dabar, persikėlus Chicagon, manoma jų gauti daugiau. Prašytume kuopų, kad ir jos rūpintųsi savo kolonijoje gauti skelbimų. Jei visos kuopos prisijungtų nors po ¼ puslapio skelbimų, tai "Vytį" drąsiai galėtume didinti ir tas mums apsimokėtų. Apie skelbimų kainas galima sužinoti "Vyčio" Adm.

Skelbimai neša laikraščiui pelną, bet ir tie, kurie skelbiasi ir-gi nori pelnyti. Vyčiai turėtų remti tuos, kurie skelbiasi "Vyty" Asmeniai arba rašant laišką visuomet reikia priminti, kad: "Mačiau skelbimą "Vyty", todėl ir kreipiuosi prie jūs". Jei taip darysime, tai ieškoti skelbimų mums nereikės; pramonininkai ieškos "Vyčio".

Jei Vytis-tė nerems pasiskelbusių "Vyty", eis pas kitus, kurie nesiskelbia mūsų organe, tai negausime nė skelbimų.

### NAUJI NARIAI PRISIRAŠĘ PRIE LIETUVOS VYČIŲ ORGANIZACIJOS IR UŽREGISTRUOTI CENTRE PO AŠTUNTOJO SEIMO.

[Tąsa iš No. 20(93)]

*Prie Centro:* 2(92) Jonas M. Paulauskas; 3(93) J. P. Pautienius.

*Prie 1-mos kp. Montello, Mass.* 1(94) Antanas Bačiulis; 2(95) Juozas Švogzdys; 3(96) St. Zmotin.

*Prie 2-ros kp. Lewiston, Me.:* 2(97) E. Ašmėgaitė.

*Prie 4-tos kp. Chicago, Ill.:* 1(98) Emilija Burbaitė; 2(99) Kazys Rimkus.

*Prie 7-tos kp. Waterbury, Conn.:* 1(100) Antose Lavičiūtė; 2(101) Agota Pocaicaitė; 3(102) Jonas Suopis; 4(103) C.

Baland; 5(104) F. J. Balanda; 6(105) Ona Ališauskiūtė; 1(106) Petronėlė Ališauskiūtė.

*Prie 8-tos kp. Raseland, Ill.:* 8(107) Ona Bagdoniūtė; 9(108) Julija A. Dargaitė; 1(109) Marijona Marcinkevičiūtė; 11(110) Julija Sinauskaitė; 12(111) Darata Sinauskaitė; 13(112) St. Petraitis.

*Prie 13-tos kp. Chicago, Ill.:* 3(113) Juozas Juraška; 4(114) Jonas Kanusėnas; 5(115) Zofija Žukauskaitė.

*Prie 14-tos kp. Cicero, Ill.:* 2(116) Adelė Rubliauskiūtė; 3(117) Antanas Rimša.

*Prie 16-tos kp. Chicago, Ill.:* 1(118) Bened. Pocius; 2(119) Vladas J. D. Vaitkus.

*Prie 19-tos kp. Baltimore, Md.:* 1(120) Vincas Juškelis; 2(121) K. Zvinkis; 3(122) Alena Vasiliauskiūtė; 4(123) F. Sakalauskas; 5(124) Vincas Genčiavičius; 6(125) J. Abromavičius.

*Prie 20-tos kp. Nashua, N. H.:* 1(126) J. Boriniūtė; 2(127) Petras Žilionis.

*Prie 25-tos kp. Cleveland, Ohio:* 1(128) Jonas Bukauskas; 2(129) Anelė Bunaitė; 3(130) Marė Bakarskiūtė; 4(131) Ona Čeplikaitė; 5(132) Sofija Genukaitė; 6(133) Albinas Jasinskas; 7(134) Vincas Jasinskas; 8(135) Marė Juskevičiūtė; 9(136) Andrius Kemežis; 10(137) Kazimieras Mesavickas; 11(138) Margarieta Navickiūtė; 12(139) Juozas Poteliūnas; 13(140) Juozas Šušinskas; 14(141) Vincas Sabušauskas; 15(142) Liudvikas Širevicz; 16(143) Julijonas Viktoravičius; 17(144) Antanas Stepulionis; 18(144) Magdė Zenevičiūtė.

*Prie 26-tos kp. Worcester, Mass.:* 8(145) Juozas Baltranaitis.

*Prie 28-tos kp. Spring Valley, Ill.:* 1(146) P. Snikis.

*Prie 32-ros kp. Kingston, Pa.:* 1(147) Petras Brusokas; 2(148) Vincas Jurkūnas; 3(149) Jonas Rimavičius.

*Prie 40-tos kp. E. St. Louis, Ill.:* 1(150) Adolf. Norvaišas.



*Prie 41-mos. kp. Brooklyn, N. Y.:* 1(151) Vladas Brusokas; 2(152) Kazys Krušinskas; 3(153) Stasė Lapinskiūtė.

*Prie 43-čios kp. Grand Rapids, Mich.:* 1(154) Lucė Abromaitė; 2(155) Uršė Brazaitė; 3(156) Kazys Lukšėnas; 4(157) Marė Morkevičiūtė; 5(158) Ona Reklaitė.

*Prie 48-tos kp. Springfield, Ill.:* 2(159) Rožė Kasparaitė; 3(160) Juozas Kaspars; 4(161) Antanas Launikonis; 5(162) Urša Launikonienė; 6(163) Petras Mačulas; 7(164) C. G. Plotch; 8(165) Aleksas Stirbis.

*Prie 55-tos kp. Indiana Harbor, Ind.:* 3(166) Albina Basevičiūtė; 4(167) Staponija Bulatavaitė; 5(168) L. Hendrickis; 6(169) Jonas Karvelis.

*Prie 79-tos kp. Detroit, Mich.:* 4(170) Jonas Gustaitis.

*Prie 80-tos kp. St. Louis, Mo.:* 4(171) Ona Stanevičia.

*Prie 83-čios kp. Rockford, Ill.:* 1(172) Juozas Lapinskas; 2(173) Vincas Lapinskas; 3(174) Edvardas Slavinskas.

*Prie 85-tos kp. Westville, Ill.:* 8(175) Antanas Kleinis.

*Prie 97-tos kp. Akron, Ohio:* 1(176) St. Kirbelis; 2(177) Petronė Morkevičiūtė; 3(178) Katrina Valikaitė.

*Prie 102-ros kp. Detroit, Mich.:* 11(179) Stasys Paukštys.

*Prie 103-čios kp. Providence, R. I.:* 1(180) E. Bartulevičius; 2(181) Morta Barnatavičiūtė; 3(182) Vincas Džiukevičius; 4(183) Petras Jurgelevičius.

(Bus daugiau).

V. Rūkštalis,

Centro Raštininkas.

#### LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadovas: Kun. Ig. Albavičius,  
717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Jonas E. Karosas,  
414 W. Broadway, Boston, 27, Mass.

Vice-Pirmininkai: 1. Pr. M. Juras,  
Kernick Seminary, Webster Grove,  
St. Louis, Mo.

2. O. Sidaravičiūtė,  
287 Prospect St., Lawrence, Mass.

Raštininkas: Vincas Rūkštalis,  
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Iždininkas: Petras Varakulis,  
366 W. Broadway, Boston, 27, Mass.

Iždo globėjai: 1. J. A. Vilkišius,  
455 Locust St., Valparaiso, Ind.

2. K. Paulionis,  
454 Grand St., Brooklyn, N. Y.

3. A. Visminas,  
23 Marion St., Worcester, Mass.

Literatinė komisija: 1. Kun. A. Tamoliūnas,  
Providence, R. I.

2. Stud. Pr. M. Juras,  
St. Louis, Mo.

3. Muzikas J. Čižauskas,  
Baltimore, M. D.

4. Garso Red. L. Šimutis,  
Brooklyn, N. Y.

5. Moksl. J. J. Šlikas,  
Valparaiso, Ind.

— O —

#### L. VYČIŲ NAUJOSIOS ANGLIJOS APSKRIČIO VALDYBA.

Pirmin. A. Ambrozaitis,  
92 Fern St., Athol, Mass.

Vice-pirm. Z. Gurkliūtė,  
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Raštin. O. Sidaravičiūtė,  
237 Prospect St., Lawrence, Mass.

Iždin. O. Z. Bugailiūtė,  
24 Howard St., Nashua, N. Y.

Ižd. glob. A. Siminaitė ir J. Svirskas,  
Organizatorius K. S. Jonaitis,  
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

## LIETUVIŲ KRIŠČIONIŲ DEMOKRATŲ DIENRAŠTIS

# "DRAUGAS"

KAINA CHICAGOJE:

Metams ..... \$6.00,

Pusei metų ..... \$3.50.

UŽSIENYJE:

Metams ..... \$6.00,

Pusei metų ..... \$3.50.

SUV. VALST.

Metams ..... \$5.00,

Pusei metų ..... \$3.00.

## "DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave. CHICAGO, ILL.



# Kas Jaunimo Veikiama.

## CHICAGO, ILL.

Bal. 3 d. Liet Vyčių Chicagos Apskričio atstovų suvažiavime "Vyčio" iliustravimui stambesnes aukas dėjė, būtent po 1 dol.: J. Sorokas, J. Karečka, I. K. Sakalauskas, R. Andreliūnas, A. Banyš, J. Ramanauskas, V. Rūkštalis, S. Šimulis, A. Mureika, J. Karašauskas, J. Puodžiūnas ir Z. Mastauskaitė. Smulkesniais sumesta 3 dol. 35 cent. Viso labo 15 dol. 35c.

## CHICAGO, ILL.

### L. Vyčių Atlėtų Vakarėlis.

Balandžio 23 d. Dievo Apveizdos parap. salė L. Vyčių Chicagos Apskričio Atlėtų sekcija buvo įrengus savitą vakarėlį. Susirinko daug gražaus jaunimo.

Iš karto žaista lietuviški žaidimai. Paskui muzikantai užtraukė maršą ir visi poromis, kaip kareiviai, pradėjo maršuoti prie stalo. Per vakarienę buvo programėlis: kalbos, dainos ir sekė magiški šposai. Nors neseniai sutverta sekcija, šandie turi jau trisdešimt du nariu — beveik visi gimę ir augę Amerikoj — ir jau pradėjo veikti. Daugiausia triušo deda F. Savickas. Šis jaunas gimęs ir augęs Amerikoj atlėtas su p. Paliuliu ir a. a. St. Kairiu suorganizavęs, dabar uoliai darbuojas, kad kuodaugiausiai pritraukti jaunų Amerikoj augusių vaikų ir tokiu būdu aptuštinti gerai žinomas tvirkimo vietas — "Pool Roomius".

Korespondentas.

## CHICAGO, ILL.

### L. Vyčių Ch. Apskričio vakarėlis.

Bal. 27 d. Šv. Jurgio paprap. salėje Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio koras įrengė savitą vakarėlį, kurio tikslas buvo pagerbti koro vedėją muziką A. Pocių.

Svečių buvo daug. Išpradžios visi linksmai žaidė lietuviškus žaidimus.

Tik štai atsidarė duris ir įeina kompozitorius A. Pocius su savo žmona. Visi sveiktina.

Koro pirmininkas, p. Mureika, pakvietė Pocius prie stalo, o paskui pradėjo sėsti ir svečiai bei jaunimas. Prasidėjo programa, kuri susidėjo iš dainų ir kalbų. Visos dainininkės buvo O. Pocienės mokinės.

Kalbėjo J. Vilimas, gerb. kun. A. Baltutis, P. Baltutis ir kiti. Ant galo prabilo ir A. Pocius. Tarpe kitko jis sakė, kad su koro pagelba jis ateity imsiąs didelių darbų. Dabar ruošiasi prie operos (Reikia pažymėti, kad šis koras, vadaujant A. Pociui, jaus pastatęs yra Kantatą "Broliai", operas "Kornevilio Varpai" ir "Sylvia").

Jam pabaigus kalbėti Z. Mastauskaitė, koro raštininkė, pabrėžė jo veikimą ir išdėstė stovį, tarp kitko pasakė, kad koras turįs šimtą trisdešimt narių. Baigdama kalbą įdavė Pociams brangų sidabrinį elektrinį arbatai virti indą, kaip koro dovaną.

Vakarėlis paliko gilaus įspūdžio.

Korespondentas.

## CHICAGO, ILL.

### Dievo Apveizdos parapija.

Balandžio 24 d. parapijos salėje Liet. Vyčių 4 kp. paminėjo Vyčių dieną (Bal. 24). Programa buvo graži ir turininga.

Visų pirma apie spaudos atgavimą ir lietuvių Amerikoje, ypač jaunimo, gyvenimą gražiai kalbėjo gerb. kun. Pr. Vaitukaitis, didelis Vyčių rėmėjas ir darbuotojas.

Paskui sekė dainos. Ypatingai reikia pažymėti Vytę Sautulaitę. Ji solo dainavo, rodos, naujas muz. A. Aleksio kompozicijas. Turi gražų balsą ir dainuojant rodo daug artizmo. Girdėjau, kad savo talentą ji lavina. Taigi, yra vilties Dievo Apveizdos parapijos jaunimui susilaukti naujos dainininkės.

Apie jaunimą-Vyčius kalbėjo Ignas Sakalauskas (Sakalas).

Paskui didelis parapijinis koras gražiai padainavo keletą dainų, po kurių dar kalbėjo gerb. kun. Ignas Albavičius, vietos klebonas ir Vyčių Centro dvasios važas.

Programa baigta tautiniu imnu. Paskui žaista.

Salėje pardavinėta "Vytis" ir kiti katalikiški laikraščiai.

Publikos buvo nedaug.

Jis.



## SO. BOSTON, MASS.

Bal. 23 d. Dudley Opera House L. Vyčių 17 kp. vaidino dramą "Rytų Pilis". Pavyko. Vaidintojai savo užduotis atliko gerai. Net latvių profesinis scenos direktorius pasakė: "Yes, it is perfect".

Publikos atsilankė mažai. Priežastis to buvo lietus. Net tie, kurie iš kalno turėjo nusipirkti bilietus ne visi galėjo atsilankyti. Bet kurie buvo, pilnai liko patenkinti.

Sekmadieny, 24 bal. d. buvo L. Vyčių Naujos Anglijos Apskr. suvažiavimas L. Vyčių 17 kp. kambariuose. Atstovų buvo 36, o svečių apie kitą tiek, tarp kurių ir N. Y., N. J. Apskr. organizatorius. Sesijos ėjo smarkiai. Vietoms reiškėsi karštas sentimentas, bet švelnioj formoj. Sesijų pirmininkas buvo M. Abračinskas. Jis pavyzdingai užlaikė tvarką.

Po sesijų, vietinė kuopa parūpino vakarienę ir svečiams bevalgant buvo prakalbėlių, linkėjimų, kuriems vadovavo V. Savickas. Pirmas kalbėjo kun. K. Urbanavičius, antras kun. J. Švagzdys. Po jų, sekė visa eilė kitų atstovų bei pramonininkų. Šeimininkėmis buvo: S. Gurkliūtė, S. Motiejūnaitė ir K. Alesevičiūtė. Pagelbėjo ir vaikinai.

Po vakarienės pobažnytinėj lietuvių svetainėj buvo atkartota drama "Rytų Pilis". Čia vaidinimas nedarė tokio įspūdžio, kaip kad Dudley svetainėj, nes nėra tiek tinkamų dekoracijų. Visgi publika liko patenkinta. Vietomis ir gana delnais plojo.

Per abu vakarus pertraukose dainavo šie solistai: M. Gribaitė, A. Dusevičiūtė, V. Jenkins ir J. Morkūnas. Dainos publikai taip patiko, kad po du ir tris kartus buvo iššaukti. Akompanavo M. Karbauskas, A. Abračinskaitė ir O. Gribaitė. Bet pirmajam teko daugiausia. Visgi kuopai liks truputis ir pelno.

Dabar Boston'o Vyčiai jaučiasi smagus, kad viskas pusėtinai pavyko ir džiaugiasi šiame sezone atlikę didelį darbą.

Koresp.

## WESTVILLE, ILL.

Vasario 1 d. vietos Vyčiai laikė mėnesinį susirinkimą, kuriame įsirašė šeši nauji nariai, būtent: J. Mališauskis, P. Jurgučiuotė, M. Rakauskas, S. Stankevičius, O. Jusaičiūtė ir A. Vicius. Praeito susirinkimo nutarimu, įstojusieji kuopon padarė prisiegą.

Susirinkimas buvo gyvas. Nors ir taip jau mūsų kuopa smarkiai veikia, bet ateity žada dar labiau sukrusti. Jau net dabar pradėdame kalbėti, kad už metų, kitų galėsime reikalauti Vyčių Seimo Westvillėj.

Išėjus keletą narių visą kuopą sudaro čia gimęs ir augęs jaunimas, baigęs seserų vedamą mokyklą, kurių tarpe yra daug gabių vaidintojų. Kuomet kitos draugijos ar klubai čia suruošia vakarą, tai vos tik padengia lėšas. Bet kaip Vy-

čiai surengia kokį vakarą su vaidinimu, tai, buvo atsitikimų, kad du sykiu turėjo vaidinti, nes viename vakare visi žmonės nesutelpa svetainėn. Westvilliečiai gerai žino, kokie būva Vyčių vakarai, nes nė sykį nebuvo apvilti.

Neužilgo kuopa įrengs kambarį, kuriame bus knygnas, pianas, fonografas ir tt. Susirinkime paraginta, kad komisija baigtų darbą, nes visi jau laukia.

Ant galo reikia pažymėti, kad mūsų kuopa iš kalno sumokėjo Centru narių mokesčius ir rengiasi prie vakaro, kuris neužilgo žada įvykti.

Justinos Brolis.

## FOREST CITY, PA.

Čia buvo suorganizuota Lietuvos Vyčių kuopa pradžioj 1916 metų. Jos gyvenimas buvo neilgas. Kai-kurių kliūčių delei kuopa paliovė gyvuoti ir Centro buvo išbraukta.

Šiuosmet išnaujo susiorganizavo ir šiandien jau susinešta su Centru, ir neužilgo įsiregistruos. Metus, kitus miegojusi kuopa (gal tam buvo ir priežasčių) dabar atrodo gan tvirta.

Kuopa suorganizavo sviedininkų (Base ball) ratelj. Jau įsitaisė uniformas ir pradeda lavinties.

Praeitame susirinkime įnešta pirkti pianas. Įnešimas vienbalsiai priimtas. Taipgi rengiamės prie gegužinės (pikninko).

Jaunimui dirva čia plati. Ligi šiol ji buvo užleista. Išaušo, prašvito skaisti saulutė, kuri mus paskatino prie darbo. Pradedame energingai darbuotis ir yra vilties, kad sulauksime gausių vaisių.

Tad jaunime, darban!

E. C. Š.

## SHEBOYGAN, WIS.

Prieš keletą metų čia susitvėrė Vyčių kuopa, kuri šiandie gerai gyvuoja ir turi nemažą narių. Smagu, kad prie mūsų kuopos priklauso netik iš tėvynės atvykęs jaunimas, bet ir čia gimęs, augęs. Kaip vaikinai, taip mergaitės, susispietę po viena vėliava uoliai darbuojasi Bažnyčios ir tautos dirvoje.

Pastaruoju laiku vienok Vyčiai buvo lig ir apmirę. Priežastis tame, kad kaip kitur, taip ir pas mus yra gaivalų, kurie visokiais būdais kenkia Vyčių darbuotei. Jie kiekvienam žingsny daro ataką. Bet pamatę, kad toks jų puolimas mažai kenkia susiorganizavusiam jaunimui, jie sugalvojo kitokį būdą.

Praeitais metais jie suardė gyvavusią priaugusių Vyčių kuopelę. Sutvėrė savos rūšies šokių draugiją. Ji daug nuskynė vos pražydusių žiedų, kad būdami jų saujoj, lankydami šokius rengiamus ne parapijos svetainėje — pamažėlį vystų, džiūtų. Kas-žin ar žino tėveliai, kur eina jų nepriaugę pilno proto sūnus, dukteris. Jei dar nežino, tai turėtų atkreipti dėmesį ir patirti.



Turime darbštų ir šviesų dvasios vadą, kun. V. Daunorą. Tikimės, kad jis vėl sutrauks jaunuosius po Vyčių vėliava. Didieji ir-gi turėtų nemažiau tuo rūpintis, nes juk praeitas Seimas nutarė, kad visur būtų tveriami priaugamųjų skyriai.

Tėvai, raginkite savo jaunuosius rašyties Vyčių kuopon, kur būdami priežiūroj dvasios vado ir suaugusių neris pavojaus dorai ir lietuviystei.

Pumpurėlis.

### WAUKEGAN, ILL.

Smagu rašyti ir dalintis su draugais-ėms žiniomis, kad Waukegano 47-ta Vyčių kuopa veikia ir nepailsta. Kuopos veikimas tikėjimo ir tėvynės dirvoje yra be ribų. Apart vakarų, kuriuos patįs Vyčiai rengia, dar patarnauja ir kitoms katalikiškoms draugijoms, atlikdami programas jų rengiamuose vakaruose. Žodžiu, Waukegano lietuvių katalikų gyvenime aktingiausi yra Vyčiai.

Bal. 11 d. kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Daugiausia kalbėta apie tai, koku būdu padaryti įvairesnį, įdomesnį ir gražesnį paminėjimą penkių metų kuopos gyvavimo vakarą, kuris rengiamas birželio 5 d., š. m. Nutarta ton iškilmėn pakviesti Kenoshos, Wis. Vyčių 38 kuopą.

Prie to ton iškilmėn bus kviečiamos visos Waukegano katalikiškos draugijos. Tikimės, jog neatsisakys dalyvauti, o tuomi parodyti Vyčiams prielankumą.

Laukiama Waukegane birželio 5 d.

Koresp.

### PROTOKOLAS.

Lietuvos Vyčių New York'o ir New Jersey's Valstijų Apskričio 19-to Suvažiavimo.

Įvykusio sausio 30-tą dieną, 1921 m., Šv. Jurgio Parap. Svetainėje, 180 New York Ave., Newark, N. J.

Susirinkimą atidarė pirmininkas J. Žerolis.

Priėmus atstovų mandatus, pasirodė, jog dalyvauja suvažiavime:

APSKRIČIO VALDYBA: pirmininkas — Jurgis Žerolis, vice-pirm. — Jonas Spranaitis, Raštininkė — Elena Alyčiūtė, išdininkas — A. K. Masandukas.

#### DELEGATAI IŠ KUOPŲ:

12-tos kuopos, New York, N. Y.: 1) D. Kašėta; 29-tos Kuopos, Newark, N. J.: 1) N. Stankiūtė, 2) M. Masandukienė, 3) J. Keršis, 4) M. Keršienė, 5) A. K. Masandukas, 6) D. Rupainis.

41-mos kuopos, Brooklyn, N. Y.: 1) V. Abraitė, 2) K. Paulionis, 3) V. Paulionis, 4) P. Bajorinas, 5) M. Martinaičiūtė, 6) M. Okiūtė, 7) M. Mažeikiūtė.

44-tos kuopos, Brooklyn, N. Y.: 1) A. Dailidžiūtė, 2) O. Teiberiūtė, 3) M. Teiberiūtė.

61-mos kuopos, Paterson, N. J.: 1) M. Paltinaitė, 2) P. Balsiūtė, 3) V. Urbonaitė, 4) P. Demskiūtė, 5) M. Petraitė, 6) I. Kulikaitis, 7) V. Gudukas.

90-tos kuopos Harrison, N. J.: 1) M. Kauklys, 2) V. Simeliūnas, 3) F. Hodelis, 4) A. Zuikutė, 5) J. Vaitekūnas, 6) A. Daunora, 7) J. Nakrošius, 8) K. Nakrošius, 9) F. Stasiulionis, 10) J. Stasiulionis, 11) A. Gerulis.

Svečiai: 1) J. Matulaitis, 2) J. Krasnys, 3) P. Lukas, 4) V. Brusokas, 5) Gerb. Kun. Petraitis, 6) A. Valutkevičius. Svečiams suteikta pilni balsai.

2. Protokolas perskaitytas ir priimtas.

3. Prilaikyti tvarką ir prižiūrėti balsus apsiėmė J. Keršys.

4. Už korespondentą apsiėmė J. Spranaitis.

5. Įnešimų tvarkymo komisija: 1) V. Abraitė, 2) D. Kašėta, 3) I. Kulikaitis.

6. Valdybos Raportai. Raportas pirmininko J. Žerolio: Atlankė 12-tą kuopą, New Yorke, kuri buvo žymiai susilpnėjus. Jo pasidarbavimu ir vėl pradėjo veikti.

Raportas organizatoriaus K. Krumėno. Pasekmių prabėgusiame laike nebuvo.

7. Kuopų Raportai. Raportas 90-tos kuopos, Harrison, N. J. Du metu kuopa buvo pasilikus Centre su mokesčiais. Pasirodė, nariai mokesčius buvo sumokėję, bet pasidarė klaidų. Kuopa turi gražų būrelį narių.

Raportas 61-mos kuopos, Paterson, N. J. Kuopa gyvuoja gražiai, turi nemaža narių. Stengėsi sutverti priaugamųjų skyrių, bet nepavyko.

Raportas 41-mos kuopos, Brooklyn, N. Y. Yra surengus du vakaru ir vieną išvažiavimą. Narių turi nemaža ir priaugamųjų skyrių, kuis susideda iš apie 150 narių.

Raportas 29-tos kuopos, Newark, N. J. Narių turi apie 42. Veikiama.

Raportas 44-tos kuopos, Brooklyn, N. Y. Kuopa truputį susilpnėjus, bet laikui bėgant tikimasi viskas pagerės.

Raportas 12-tos kuopos, Brooklyn, N. Y. Kuopa truputį susilpnėjus, bet rengiasi prte sustiprėjimo.

8. Laiškų skaitymas. Laiškas iš So. Boston, Mass. Kad šioje apielinkėje Apskritys lankantiems muzikos konservatoriją surengtų koncertą. Laiškas priimtas. Darbas palikta valdybai.

Laiškas iš 6-tos kuopos, Hartford, Conn. Kuopa atsišaukė į susirinkimą maršruto reikale. Jei Apskritys priims ir nutars, prašo pranešti ir jai, nes nori prisidėti. Dalykas pavesta valdybai.

A. J. Pateckis, 6-tos kp. pirm. laišku sveikina suvažiavimą ir linki gerų pasekmių.

9. Raportai Komisijos: Surengti koncertą, kaip buvo nutarta, atidėta po Velykų. Komisija palikta ta pati.

Pageidauta, kad būtų išduotas Seimo raportas. Neatsilankius atstovui, L. Šimuciui, nutarta, kad valdyba pasiųstų paklausimo laišką.

10. Nauji įnešimai. 1) Padidinti organizacijos narių skaitlių. Tam tikslui kasmet kiekvienoje kuopoj reikia surengti nors po vienas prakalbas. Dalykas apdirbti palikta valdybai ir organizatoriui.

2. Kad Vyčiai daugiau kreiptų domės į priėmimą lietuvių moksleivių. Užgirta.



3. Kad geresnių pasekmių delei Apskričio organizatorius nors vieną kartą į 2 ar 3 mėnesius atsilankytų į kiekvieną kuopą.

4. Kad sekančią vasarą surengti didelį išvažiavimą arba, kitaip sakant "autingą". Išvažiavimas rengti tuo pačiu laiku, kaip ir pernai. Tam tikslui išrinkta komisija iš: K. Paulionio, A. Gerulio, J. Vaitekūno, K. Narkošiaus ir M. Paltinaitės.

5. Klausimas, kur įvyks sekantis suvažiavimas. 41-ma ir 90-ta kuopos, Brooklyne, pasiūlė Harrison, N. J. Priimta. Suvažiavimas prasidės antrą valandą po pietų.

11. Rinkimas naujos valdybos. Į pirmininkus perstatyta: K. Narkošius, I. Kulikaitis ir V. Abraitė. Daugiausia balsų gavo V. Abraitė. Ji lieka pirmininke, K. Narkošius vice-pirmininkas.

Į raštininkus kandidatai: Senoji raštininkė A. Alyčiūtė, D. Kašėta, K. Paulionis. Daugiausia balsų gavo A. Alyčiūtė.

Iždininkas aklamacija išrinktas tas pats. Senajam organizatoriui atsisakius, jo vietoj apsiėmė I. Kulikaitis.

Apskričio dvasios vadas gerb. kun. J. Petraitis.

Nesant daugiau įnešimų, suvažiavimas uždarytas 7-tą val. vakare malda, kurią atkalbėjo dvasios vadas gerb. kun. J. Petraitis.

V. Petraitė Pirmininkė.

A. Alyčiūtė, Raštininkė.

## REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

*Eglės Šakai.* Gavome. Ačiu.

*Lietuvos Rūtelei.* "Vyti" dedame korespondencijas tik iš Vyčių veikimo. Be to ta pati korespondencija jau tilpo kituose laikraščiuose. Nedėsime.

*Vyčiui.* Gailla, kad pas jus taip yra. Žinutė dalyko nepataisys, bet dar gali pabloginti. Nereikia judinti to, prie ko jis lygino "Vyti". Dvoktų.

### Liet. Vyčių New York ir New Jersey Apskričio Valdybos Adresai.

Dvas. vad. Kun. J. Petraitis,	Paterson, N. J.
147 Montgomery Pl.,	
Pirmininkė: V. Abraitė,	Brooklyn, N. Y.
588 Lorimer St.,	
Vice-Pirm.: K. Narkošius,	Harrison, N. J.
116 Essex St.,	
Raštininkė: A. Alyčiūtė,	Brooklyn, N. Y.
149 Ainslie St.,	
Iždininkas: K. M. Masandukas,	Newark, N. J.
399 Walnut St.,	
Organizatorius: I. Kulikaitis,	Paterson, N. J.
106 Laayette St.,	



## KELIONĖ IR PINIGAI Į LIETUVĄ

Jeigu Tamstos norite, kad grįžti Lietuvon su kuogeriausiu aprūpinimu ir kad Tamstos neturėtumėt nesmagumų, tai važiuokite per bendrovę Baltic State Development Corporation.

Taipogi jeigu Tamstos siunčiate pinigus į Lietuvą, tai siųskite per minėtą bendrovę, nes pinigai išmokami į 4 savaites, o jeigu reikalinga skubiai, tai į 6 dienas telegramu.

Bendrovė atgabena iš Lietuvos kuogeriausiai. Visokios informacijos dykai.

**BALTIC STATES DEVELOPMENT CORP.**  
35 So. Dearborn St. Room 205 Chicago, Ill.

## V. W. RUTKAUSKAS

ADVOKATAS

Ofisas Didmiestyj:

29 South La Salle Street

Kambaris 324

Telefonas: Central 6399

Vakarais, 812 W. 33rd St.

Telefonas: Yards 4681

## MISŪRUTAS LIETUVIŲ PREKYBOS BD-VĖS

Prakalbų ir Paveikslų iš Lietuvos.

Kalbės p. V. M. Stulpinas, Chicagos Skyriaus Vedėjas

Aurora, Ill. May-Gegužio ..... 15 1921

Town of Lake, Chicago, Ill. May-Geg. 17 1921

Indiana Harbor, Ind. May-Gegužio 24 1921

Spring Valey, Ill. May-Gegužio ..... 29 1921

Chicago Heights, Ill. May-Gegužio 30 1921



# BEDARBĖS DELEI.

Nenustokite vilties nei minutes, nei sekundes apšvieta skleidę ir patys skaitę. Broliai ir Seserys mokėkite sunaudoti laiką ir progą. Skaitykite patys. Pirkite ir siųskite knygas sulig išgalės Lietuvon. Mes pritaikome ant kiek galime nustatyti knygų kainas daug pigiau, negu paprastai. Štai mūsų knygų kainos:

1. Auksinio obuolio Istorija. Graži knyga, su dar gražesniais 24 paveikslais. Joje telpa labai įdomūs nupasakojimai iš graikų mytalogijos. Kaina ..... 50	Guliverio Kelionė. Graži apysaka su daug gražių paveikslų. Kaina tik ..... 50
2. Apsakimėliai. Labai įdomi knyga. Telpa šios apysakos: 1) teismas; 2) neišmigotas Motiejienės miegas; 3) iš senovės Egipto padavimų; 4) ar atsimeni? Kaina ..... 35	Graži Dovanėlė Lietuvos Artojams. Kaina ..... 10
3. Apsirikimų Komedija. Labai juokinga apysaka. Kaina ..... 20	Išganymo Apsireiškimai. Gražus ir didelis veikalas perstatantis visas Viešpaties Jėzaus Kristaus kančias lig nukryžiuojimo. Tvirtais aparais. Kaina ..... \$1.00
4. Apsakymai iš kelionės po Palestinos žemę, apie Jeruzolimą ir kitas šventas vietas. Kaina ..... 50	Kaip Gyvena Latviai, Anglai ir Suomai. Kaina ..... 20
5. Aisopo Pasakos. Didelė knyga, su daugybe paveikslų, 336 pusl. Kaina tik ..... 1.25	Mylėk savo Artimą. Pamokinanti apysaka, tvirtais, gražiais aparais. Kaina ..... 75
6. Apie Rūkimą. Kaina ..... 10	Viso už ..... \$2.85
7. Apie Moterų ir Vaikų Ligas. Kaina ..... 10	Prisiųskite ..... \$2.25
Sykiu visos 7 knygos ..... \$3.00	—x—
Dabar mes parduosime visas sykiu už ..... \$2.25	Negyvėlės Meilė. Tą knygutę skaitydamos nenorėsi nei miego, nei valgyti, taip daug ji interesuoja, kuomet pradėdi skaityti. Jos kaina tik ..... 15
—x—	Saliūnas. Kaina ..... 10
Broliis ir Sesuo. Labai graži apysaka. Kaina ..... 30	Pajauta. Kaina ..... \$1.25
Dangaus Karalienė. Šią knygą kiekvienas Dievą mylintis žmogus turėtų laikyti savo namuose, tai yra knyga ir už auksą vertesnė. Kaina tik ..... 75	Skaitymo Knyga. Dalis I, II ir II. Kaina ..... \$0.90
Ciecorius Demacijonas ir Kasėjai Katakombose. Nusipirkite šią knygą, jos kaina tik ..... 50	Viso už ..... \$3.55
Ben Hur. Šita knyga, beabejo, jau kiekvienas amerikietis turi ir žino jos vertę, delto nusipirkite ir siųskite Lietuvon. Kaina ..... \$1.25	Prisiųsk tik ..... \$2.75
Geras ir Blogas Auklėjimas Pavizdžiuose. Kaina ..... 30	—x—
Geležinkelio Sargas. Išigykite tą knygutę. Kaina ..... 15	Šiapus ir Anapus Grabo. Kaina ..... 75
Geležinkelis. Gražus aprašymas. Kaina ..... 15	Tiesų Vadovas ir Patarėjas. Toji knyga būtinai reikalinga kiekvienam. Jos kaina ..... \$1.00
Viso už ..... \$3.10	Trys Neliaisviai. Šioje knygoje telpa daug įdomių apysakų. Kaina tik ..... 30
Prisiųskite ..... \$2.25	Tauta. Tautietai, ar žinai, kas yra tauta? jei abejojai, tai išigyk knygą "Tauta". Kaina ..... 20
—x—	Trumpa Lietuvių Kalbos Gramatika. Išleista "Kataliko". Kaina ..... 40
Mūsų Dainiai. Kam nesvarbu žinoti apie mūsų tautiečių gabumus? Reiktų turėti kiekvienam, todėl išigykite. Kaina ..... 50	Užkeikta mergelė. Labai įdomi apysaka. Kaina ..... 15
Laimė Poėma. Puikiai aprašyta eilėmis pasaka. Kaina ..... 50	Vienuolio Desputa su Rabinu. Labai juokingas pasikalbėjimas kaip vienuolis rabiną sukirto. Kaina ..... 20
Lietuviški Dainiai. Kaina ..... 50	Žvaigždė. Nusipirkite šią knygutę. Kaina ..... 15
Materijos Keitimosi Organizmuose. Moksliško knyga. Kaina ..... 30	Žiemos Vakarai. Taip jau graži apysaka. Kaina ..... 15
Mūsiškiai Užsienyje. Juokinga apysaka. Kaina ..... 75	Žydas Lietuvoj. Puikiai nušviečiantis dalikus. Išigykite. Kaina ..... 10
Magdelės Marija. Iš Kristaus laikų aprašymas. Kaina ..... 30	Viso už ..... \$3.40
Maldos Galybė. Kaina ..... 25	Prisiųsk tik ..... \$2.55
Viso už ..... \$3.10	—x—
Prisiųskite tik ..... \$2.50	Beto dar mes turime tik-ką atėjusių "Kantičkų" maldų Knygų ir kitokių iš Lietuvos. Taip-pat tinkančios laiškamis rašyti popieros pasirinkimui su maldelėmis, švėtųjų paveikslais, su dainelėmis ir Tėvus, tėvą, motiną, seseris, brolius, gimines, varduvių dienoj ir pačią ir vaikus. Žodžiu, puikių-puikiusių auksuotu laiškų. Kaina įvairi — nuo 30 tuzinaiš ligi \$5.00 tuzinas. Neturime pigių ir seserį, brolių, motiną, tėvą, tėvus, merginą ar mylimąją pačią ir gimines. Pigiausias \$1.50. Šiap tinkamų visiems yra pigių.
—x—	Siunčiant užsakymus rašykite aiškiai adresu ir kartu pinigus prisiųskite šiuo adresu:
Sapnų Knyga. Su daugeliu paveikslų. Kaina ..... 75	
Morališkas Kabalas. Kaina ..... 25	
Sveikata. Tai yra knyga didelio formato gerai, tvirtais aparais. Kaina tik ..... \$2.00	
Viso ..... \$3.00	
Prisiųskite tik ..... \$2.25	

**J. B. AGLINSKAS,**

3238 SOUTH HALSTED ST., CHICAGO, ILL.  
TELEPHONE BOULEVARD 8329



## Ar Jus žinote kas tai yra?

Žmonės net nebandytų spėti, jog tai vidurių kirmėlė, kuri yra priežastimi taip daug neaprašomų skausmų visame pasaulyje, išrodo, kaip šiame paveiksle.



Daugybė vyrų ir moterų ir taipgi vaikų, kurie nuo to kenčia, būna gydomi nuo kokios kitos ligos ir užtai be pasekmių, kuomet jų tikra bėda paėina nuo paprasto lašinių, jautienos, spilkinio, žvalo, suriesto arba skilvinio kirmino. Tilti ženklai turėjimo kirminų, yra išėjimas to parazito dalelių. Kiti ženklai yra nustojimas apetito, su laikinu godumu, apvilktas liežuvis, riuuo, skilvio skaudėjimo, negeras jautimas žarnose, atpuolimas per gerklę, nuolatinis spūzdymas, nerviškumas, skausmas strėnose ir kitur, svaigulis, galvoskaudis, nuvargimas, jautrumas silpnumo skilvio tuščiam esant, pajudimai po akimis. Beprotystė, nuomaruliai ir konsulsijos yra tankiai nuo skilvio kirminų. Labai paprastai ženklas pas vaikus yra krapštymas nosies, nemigė, galvoskaudis, stoka apetito, išblyškimas, nenoras žaisti su kitais. Laxatodes, turi ypatybę išvaramui kirminų iš sistemos ir kadangi šis vaistas buvo naudojamas Europoje, jo atsakantumui nereik abejoti. Jeigu nujaučiat kirminus, vardan savo sveikatos užsisakykite pilnam išsigydymui Laxatodes, kurie kainuoja dešimts dolerių ir ketures-dešimts aštuoni centai. (\$10.48) Pusė to kainuoja šeši doleriai ir septynios-dešimt penki centai (6.75) ir bus tuoj jums pasiūsta gavus Money Orderį, pinigus arba banko draftą. Jie parsiduoda tik pas

### MARVEL MEDICAL CO.

DEPT. W-3 B-963,

PITTSBURGH, PA.

Apdraudimai pakelių 25c.

## Didžiausia Lietuviu Valgykla ir Mesinyčia



Gaminame įvairius valgius. Valgykla atdara nuo anksti ryto ligi vėlai nakties. Patarnavimas greitas ir teisingas.

Valgyklos Telefonas Drover 1986

Mėsinyč. Tel. Boulevard 2158

**W. B. JUCUS**

VALGYKLA: 3305 SOUTH HALSTED ST.  
MESINYČIA: 3227 SOUTH HALSTED ST.

## Lietuvos Vėliavos

Jeigu širdyje Tautos meilė dega; gairink ją viešai, išskeldamas nors mažą savo šalies vėliavą.

Puoškime tą puikią trispalvę Lietuvos gerbove savo namelį pagal išgalės.

Jūsų patarnavimui, mes dirbame vėliavas įvairių didumų ir vertės. Pareikalaukite įformacijų.

Draugijų ženklai, šarpos ir įvairios reikmenės, tai mūsų speciališkas ir ilgų metų praktika, tai liūdi ja tūkstančiai organizacijų apie darbą. Atmink savuosius.

**M. A. Morkunas**

16 PLEASANT ST. LAWRENCE, MASS.



## J. PANSIRNA

### Fotografas

Traukiame paveikslus namuose, vestuvėse, grupes ir pavienius. Gerai atliekame darbą.

Dar galima gauti paveikslų Lietuvos Vyčių Chicagos Apskričio išvažiavimo Liepos 4, 1920 metų ir vėlesnių.

**636 W. 17th Street**  
Phone Canal 2655

## KELIONĖ.

Kurie keliavo į Lietuvą per mus, visi parkeliavo laimingai. Kurie siuntė pinigus, visi gavo greitai laiku.

Reikale kreipkitės pas mus, mes tamstoms patarnausime sąžiningai. Pas mus jausitės kaip namie.

**A. DARGIS**  
726 W. 18th St. Chicago, Ill.

## KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinių į Lietuvą nusiųsti. Greitume nusiuntimo pinigų niekas su manim negal lenktyniuoti; visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorčių agentūra į Liepoją, Hamburgą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

Pinigus siųskite per pašto Money Order. Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visados adresuokite:

**P. MIKOLAINIS**  
53 Hudson Ave. Brooklyn, N. Y.

## VICTORY MAP

### PERGALES ŽEMLAPIS

Lietuvos ir kitų naujai susitvėrusių valstybių Europoj. Sulankstomas, tvirti viršeliai. Žemlapis spalvuotas, 36 coliai ilgio ir 28 pločio.

Vienas kainuoja .35c. Kas prisiųs \$1.00, gaus keturis egzempliorius.

**LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVE**  
3249 SO. HALSTED ST. CHICAGO, ILL.

## Amerikos Lietuvių MOKYKLA

Mokinama: angliškos ir lietuviškos kalbu, aritmetikos, knygvedystės, stenografijos, typewriting, pirklybos teisių, Suv. Valstijų istorijos, abelno istorijos, geografijos, politikinės ekonomijos, pilietybės, dailiarrašystės.

Mokinimo valandos: nuo 9 ryto iki 4 valandos popietų: vakarais nuo 6 iki 10 val.

**3106 So. Halsted St. Chicago, Ill.**

## Aušros Mokykloj

### ŠIE SKYRIAI:

- 1) Lietuvių kalbos,
- 2) Aritmetikos.
- 3) Algebros, Geometrijos ir kitų Matematikų.
- 4) Braižymo (pianų pažinimo).

Laikas brangus, neleisk dykai. Suvar tok naudingai. Seni ir jauni vyrai ir moteris visi neatidėliodami pradėkite tuoj. Aušros mokykla. seniausia ir geriausia. Mokiname dienomis ir vakarais. Vasarinis sezonas prasidėjo gegužio 15-tą.

Prisirašyti galima visada.

**3001 So. Halsted St. Chicago, Ill.**

## NAUJOS DAINOS.

KETURIOS GRAŽIOS DAINOS VIENAM BALSUI PRIE FORTEPIANO:

- |                                    |     |
|------------------------------------|-----|
| 1. Meile uždegta krūtinė .....     | 65c |
| 2. Graži čia Girusė .....          | 50c |
| 3. Ak, myliu tave .....            | 75c |
| 4. Visuomet širdis surakinta ..... | 60c |

DVI SKAMBIOS DAINOS MIŠRAM CHORUI:

- |                               |     |
|-------------------------------|-----|
| 5. Mes grįšim ten .....       | 75c |
| 6. Ginkim šalį Lietuvos ..... | 50c |

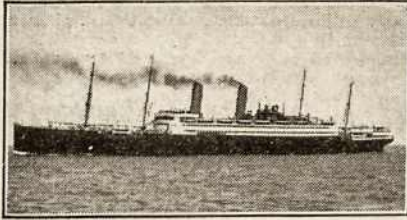
SENIAU IŠLEISTOS:

- |   |     |
|---|-----|
| 7. Meilė, vienam balsui ir pianui .....       | 40c |
| 8. Lietuvos Vyčių Hymnas, mišram chorui ..... | 25c |
- Siunčiant užsakymus meldžiame adresuoti:

**A. ALEKSIS**  
657 Josephine Ave. Detroit, Mich.



## PAUL P. BALTUTIS & CO.



Kas nori, kad pinigai nueitų į paskirtą vietą greitai ir teisingai, siųskite per mūsų įstaigą. Siunčiame pinigus per paštą ir telegrafą. Išmokama kiekvienoje Lietuvos paštoje laike 24 ar 28 dienų. Už pasiųstus pinigus pilnai atsakome pinigai yra išmokami "Cash" per Lietuvos paštą perlaidas be jokių atitraukimų.

Siunčiant pinigus per telegrafą kur Lietuvoje išmokama į 36 valandas. Telegrafo lėšos yra visiškai nedidelės.

Parduodame laivakortes ant visų linijų į Lietuvą ir iš Lietuvos. Parūpiname pašportus ir visas reikalingas vizas del keliaujančių.

Turime pašto skyrių Chicago Post Office Sub-Station No. 60.

Parduodame lotus, namus ir farmas. Apdraudžiame nuo ugnies ir kitų nelaimių. Turime American Railway Express Co. skyrių. Priimam elektros, gazo ir vandens bilas apmokėjimui.

## PAUL P. BALTUTIS & CO.

901 West 33rd Street

Chicago, Ill.

Priešais Šv. Jurgio Bažnyčią ant Bridgeporto.

Telefonas Yards 4669

## Greičiausiai Suteiksite Pagelbą Saviems Lietuvoje

Siųsdami pinigus per Lithuanian Sales Corporation (Lietuvių Prekybos bendrovę) 1920 metais Amerikiečiai per Lietuvių Prekybos Bendrovę pasiuntė su viršm (25,000,000) dvidešimtis penkis milijonus auksinų saviems Lietuvon.

Šiais metais Lietuvių Prekybos Bendrovė, per savo skyrius, pasiunčia kes mėnesis suvirš (5,000,000) penkis milijonus auksinų. Tas liūdi, kad Lietuvių Prekybos Bendrovė teisingai ir greitais patarnauja.

Laivakortes parduoda ant visų linijų Lietuvon, ir noristiems partraukti gimines į Lietuvos.

Važiuojantiems Lietuvon, padarome pasportus ir kitus reikalingus dokumentus.

Važiuodami Lietuvon nesivežkite pinigus su savim. Kelionėje visko gali atsitikti. Geriausiai išsipirkite mūsų Bendrovės perleidą (draftą) ant kokios sumos tik norite ir Lietuvon pavažiavę pinigus gausite pašte.

Dabar prasideda didelis išpardavimas Lietuvių Prekybos Bendrovės šerų del pastatymo Lietuvoje Cukraus Fabriko. Pradėjus veikti Cukraus fabrikui, gaus darba daugiau 1000 darbininkų. Todėl, jeigu nori gauti gerą pelną už savo pinigus, pirk Lietuvių Prekybos Bendrovės šerų, kurie dabar parsiduoda po \$7.00 vienas, nes neužilgo kaina pakils.

Siųsdami pinigus, pirkdami šerų arba norėdami daugiau žinių apie laivakortes, kreipkitės asmeniai arba per laiškų šiuo adresu:

## Lithuanian Sales Corporation 414 Broadway, Boston 27, Mass.

Jei patogiau, tai kreipkitės į mūsų skyrius:

LITHUANIAN SALES CORP.,  
3249 So. Halsted St.,  
CHICAGO, ILL.  
Telefonas Yards 6062.

LITHUANIAN SALES CORP.,  
300 Savoy Theatre Building,  
WILKES BARRE, PA.